PHYSICAL EDUCATION TEACHERS ASSOCIATION OF TURKEY

10th International Physical Education and Sports Teaching Congress

"ACTIVE AND HAPPY KIDS"

October 31 – November 3 2019

Granada Luxury Belek Hotel, Antalya

ABSTRACT BOOK

www.tubed.org.tr

ISBN: 978-605-80161-0-1

TÜBED 1953

TÜRKİYE BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİ DERNEĞİ

10. Uluslararası Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Kongresi

31 Ekim – 3 Kasım 2019
Belek - ANTALYA

BİLDİRİLER ÖZET KİTAPÇIĞI

www.tubed.org.tr

ISBN: 978-605-80161-0-1

Yayına Hazırlayanlar/Editors

Doç. Dr. Mehmet İNAN
Doç. Dr. Fatih DERVENT

Kongre Sahibi/ Congress Owner

Türkiye Beden Eğitimi Öğretmenleri Derneği/ Physical Education Teachers Association of Turkey

Kongre Başkanı/ Congress Chair

Prof. Dr. Hasan KASAP

Kongre Organizasyon ve Düzenleme Kurulu/ Congress General Secretary and Regulatory Board

Öğrt. Ayşe KARAHAN
Doç. Dr. Fatih DERVENT
Öğrt. Hakkı ÖZKARAKAŞ
Doç. Dr. Mehmet İNAN
Dr. Saime ÇAĞLAK SARI
Uzm. Sezgin DEMİRTAŞ
Uzm. Şefik SİVRİKAYA
Dr. Yetkin Utku KAMUK

Türkiye Beden Eğitimi Öğretmenleri Derneği (TÜBED) Yayınevi/Physical Education Teachers Association of Turkey Pupbisher

ISBN: 978-605-80161-0-1

İletişim/Contact
Osmanağa Mah. Halitağa Cad. Şemsi Tap Sk. No:18 K:2 D:5 34710, KADIKÖY / İSTANBUL
T. +90 216 418 30 00 bilgi@tubed.org.tr www.tubed.org.tr

/tubedorg

Bilim Kurulu/ Scientific Board

Dr. A. Dilşad Mirzeoğlu (Sakarya Üniversitesi)
Dr. Atilla Erdemli (İstanbul Üniversitesi)
Dr. Çetin Özdilek (Dumlupınar Üniversitesi)
Dr. Deniz Hünük (Pamukkale Üniversitesi)
Dr. Erhan Devrilmez (Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi)
Dr. Fatih Dervent (Marmara Üniversitesi)
Dr. Füsun Öztürk Kuter (İstanbul Aydın Üniversitesi)
Dr. Gıyasettin Demirhan (Hacettepe Üniversitesi)
Dr. Hasan Kasap (İstanbul Bilgi Üniversitesi)
Dr. Kemal Tamer (İstanbul Aydın Üniversitesi)
Dr. Mehmet İnan (Marmara Üniversitesi)
Dr. Mehmet Öztürk (İstanbul Üniversitesi)
Dr. Mustafa Levent İnce (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)
Dr. Özgür Nalbant (Alaattin Keykubat Üniversitesi)
Dr. Saime Çağlak Sarı (Marmara Üniversitesi)
Dr. Salih Pınar (Marmara Üniversitesi)
Dr. Sibel Nalbant (Alaattin Keykubat Üniversitesi)
Dr. Sinan Bozkurt (Marmara Üniversitesi)
Dr. Ümit Kesim (Marmara Üniversitesi)
Dr. Yetkin Utku Kamuk (Hitit Üniversitesi)
Dr. Zekai Pehlevan (Mersin Üniversitesi)
Dr. Adrián Varela-Sanz, University of La Coruna (Spain)
Dr. Bomna Ko, East Carolina University (USA)
Dr. Bryan Anthony McCullick, University of Georgia (USA)
Dr. David M. Koceja, Indiana University (USA)
Dr. Dušan Mitić, University of Belgrade (Serbia)
Dr. Emilija Petković, Faculty of Sport and Physical Edycation in Niš
Dr. Ferman Konukman, Qatar University (Qatar)
Dr. Insook Kim, Kent State University (USA)
Dr. Iryna Skrypchenko, Prydniprovsk State Academy of Physical Culture & Sports (Ukraine)
Dr. Magdy Abouzeid, Alexandria University (Egypt)
Dr. Malek Ahmadi (IAU) (Iran)
Dr. March L. Krotee, Carolina University (USA)
Dr. Mohammad Hadi Tavakkoli, University of Azad (Iran)
Dr. Paul Blair, TU, (USA)
Dr. Ratko Pavlović, University of East Sarajevo, (Bosnia and Herzegovina)
Dr. Signe Luika, LASE (Latvia)
Dr. Sylvia Konstantinidou, University of Athens (Greece)
Dr. Yahya Kianmarz, Hamburg University (Germany)
Dr. Yun Soo Lee, Dankook University (Korea)

ÖNSÖZ

Değerli Meslektaşlarımız,

Türkiye'de çeşitli platformlarda Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği yeterlik ve yetkinliklerinin geliştirilmesi amacıyla çalışmalar yapan Türkiye Beden Eğitimi Öğretmenleri Derneği'nin (TÜBED) spor bilimlerinin gelişimine önemli katkılar sağladığı inancındayız.

Ülkemizdeki araştırmacıların Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği ve sporun diğer disiplin alanlarına özgü yeni araştırmalarının sesi olmayı bir mesleki sorumluluk olarak görüyoruz. Küresel anlamda eğitim modellemelerinin uyarlanmasından, yeni ve yaratıcı uygulamalara kadar beden eğitimi ve spor alanında öğretimin niteliğini geliştirmeye yönelik her çalışmayı önemsiyoruz. Düzenlediğimiz kongrelerde, alanda yapılan çalışmaların, paydaşlarla tartışılmasını ve yeni yaklaşımlara öncülük yapmasını sağlamak için içten bir çaba harcıyoruz. 10. Uluslararası Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Kongresi de bu çabanın sürdürülebilir olması için atılan bir başka adım olarak görüyoruz.

31 Ekim - 3 Kasım 2019 tarihlerinde geçekleştirdiğimiz TÜBED 2019 Kongresinin temasını "Çocuğum, Aktifim, Oynuyorum" olarak belirledik. Buna bağlı olarak atölye çalışmaları ve sunumlar bu tema odağında planlandı. Spor Bilimleri alanında çalışmalar yürüten araştırmacı ve akademisyenlerin saha çalışmalarıyla farklılıklarını kongremize yansıttıklarını, öğretmenlerimizin TÜBED 2019 Kongresine değer katmak üzere yöneldiklerini görmek bizim için çok sevindirici.

Çalıştay odaklı konseptiyle hayata geçirdiğimiz TÜBED 2019 Kongresi, her okul kademesindeki Beden Eğitimi ve Spor derslerini farklı ve yaratıcı uygulamalarla renklendiren öğretmenlerimizi Kongremizde görmek ve çalışmalarını katılımcılara sunmaları için 2020 yılında gerçekleştireceğimiz Kongremizi büyük bir heyecanla bekliyoruz.

10. Uluslararası Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Kongremizde sunulacak olan sözel bildiriler ile davetli konuşmacıların metinlerini TÜBED yayınları arasından e-ISBN numarasıyla yayınlanması geleneğini bu kongremizle birlikte başlatıyoruz. Nitelikli bilimsel araştırma sunumlarını derneğimizin uluslararası hakemli dergisi olan "Beden Eğitimi ve Spor Araştırmaları Dergisi" hakem değerlendirmesinden geçtikten sonra yayınlayacağız. Sizlerin

görüş ve destekleriyle birlikte yerel ve uluslararası projeler, seminerler gibi planlamalar için gerek dernek yönetim kurulumuz gerekse dernek bilim kurulumuz işbirliğine hazırdır.

Prof. Dr. Füsun ÖZTÜRK KUTER ile 2001 yılında Uludağ Üniversitesi'nde başlangıcı yapılan ve iki yılda bir çeşitli üniversitelerde tekrarlanan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Kongresinin daha nice yıllar sürmesi dileğiyle.

Saygılarımızla,

TÜBED Yönetim Kurulu

INTRODUCTION

Dear colleagues,

In 2017, Physical Education Teachers Association of Turkey (TUBED) organized the 9th International Physical Education and Sports Teaching Congress which we carried to an international dimension. We believe that this process has contributed significantly to the development of Physical Education and Sports Teaching and to other disciplines of sports sciences.

As Physical Education Teachers Association of Turkey we accept ourselves as the voice of the researchers in Physical Education and Sport Teaching and this is our professional responsibility. From adaptation of educational models in any country to the contemporary and innovative applications, we care about each and every single effort made to improve the quality of education and training in physical education and sports. At the 10th International Physical Education and Sports Teaching Congress, we will create sustainable structures to discuss issues in our field and future action plans to resolve these issues with stakeholders and to pioneer new approaches.

We determine the theme of the 10th International Physical Education and Sports Education Congress which will be held on 31 October - 3 November 2019 as “Active and Happy Kids”. We look forward to meeting with researchers from different universities, scholars who are able to reflect their diversities through field studies to our congress, and independent researchers to add value to the Congress. In addition, we create a scene where Physical Education Teachers can present their new and creative practices as a workshop. We do believe that this will create great difference. We also invite our stakeholders who have not conducted any research/research in order to become aware of the innovations through our congress.

As TUBED, we would like to re-emphasize the concept of workshops which we started in our 2017 Congress. We would like to see Physical Education Teachers who have creative practices in Physical Education and Play/Sports courses at pre, primary, middle and high schools to present their works to their colleagues, teacher candidates and researchers. We especially care about this platform as researchers interact with the Physical Education Teachers working in the field.

One of the scientific priorities of TUBED is to focus on the “quality” of the presentations at the Congress as submissions must match with the Congress theme. Selected papers will be published as full text in the Congress e-book.

We will be happy to welcome scholars, researchers, teachers and sports stakeholders to our congress.

Kind Regards,

Physical Education Teachers Association of Turkey

İÇİNDEKİLER/CONTENT

SÖZEL BİLDİRİ ÖZETLERİ/ABSTRACT TEXT 3

Investigation of the Effect of Exercise on Motor Skills in Inclusive Students 4

Adım Adım Fay Hattı 5

Sınıf Öğretmenleri ile Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersi Tutumları ve Öğretmen Öz Yeterlik İnançlarının Araştırılması 7

İlk ve Orta Okullarda Pilates Çalışmalarının Öğrencilerin Bazı Postür ve Motorsal Özellikleri ile Sosyal Davranışları Üzerine Etkilerinin İncelenmesi 8

Egzersiz mi, Spor mu Yapmalı 9

Ortaokul Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite ve Bilişsel Davranışçı Fiziksel Aktivite Düzeylerinin Dikkat Seviyesi ve Akademik Başarıya Etkisi 11

Macera Temelli Öğrenme Modelinin İlkokul Öğrencilerinin Kişisel ve Kişilerarası Gelişimlerine Etkisinin İncelenmesi 12

Okul Ortamının Psikolojik Güçlendirme Özelliğinin Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kuruma Güven ve Bağlılığı İle İlişkisinin İncelenmesi 14

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Öğrenen Özerkliğini Destekleme Davranışları ve Liderlik Stillerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi: Mersin İli Örneği 16

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenleri ile Diğer Branş Öğretmenlerinde Öğretme Motivasyonu ve Öğretmen Öz Yeterlilikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 17

Evaluation of Cognitive Field Outcomes of Secondary School Physical Education Teaching Program: Sample of Mersin 19

4-7 Yaş Çocuklarin Antropometrik ve Motorsal Özelliklerinin Gelişim ve Değişimlerinin Incelenmesi 20

İşbirlikli Öğrenme Modeli ile İşlenen Beden Eğitimi Derslerinin Öğrencilerin Sosyal Beceri Düzeylerine Etkisi 21

Shifting from the Standards Based Curriculum to Competencies Based Curriculum in Physical Education 22

10-14 Yaş Yüzücülere Uygulanan Farklı Isınma Protokollerinin Esnekliğe Etkisi 23

8-10 Yaş Tenisçilerin Koordinasyon Antrenmanlarının Denge, Çeviklik Ve Esnekliğe Etkisinin İncelenmesi 24

Artistik Patinaja Katılım Trendleri: Relatif Yaş Etkisi 25

Antrenörlük Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin Basketbol Özelleşmiş Alan Bilgisi Düzeylerinin Belirlenmesi 26

Sporcularda Dalgalanan Asimetri Düzeylerinin Kondisyonel Özelliklere Etkisinin İncelenmesi 27

Ortaöğretim Kurumlarında Beden Eğitimi Ve Spor Dersi Ve Verimliliğini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi 28
Futbol Hakemlerinin İletişim Becerileri ile Özgüven Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi Aydın İli Örneği....29
Yaz Spor Okullarında Eğitmen Kaynaklı Geri Bildiriminin İncelenmesi....30
Yaz Spor Kurslarına Katılan Çocukların Benlik Saygılarının İncelenmesi 32
Beden Eğitimi Derslerinde Yapılandırmacı Öğrenme Ortamı Oluşturulmasının Öğretmen Ve Öğrenci Tarafından Değerlendirilmesi 33
Cumhuriyet Dönemi Beden Eğitimi Öğretmeni Yetiştirme Çabalarında Bir Öncü Kuruluş: Terbiye-i Bedeniye Mektebi (1926-1930)....34
DAVETLİ KONUŞMACILAR/INVITED SPEAKERS....36
Digital Technology for Teaching and Learning in Physical Education 37
A Unique Sport for Schools, Korfball....38
The Ins and Outs of Multi-Use Physical Education And Sport Facilities 39
An Alternative Sport for Everyone in Formal and Non-Formal Education: Pickleball....40
Using Innovative Methods in Tourism Related Studies at Schools 41
Çocuk Fitness Atölyesi....42
Yenilikçi Bir Pedagojik Model: Oyun Senaryolarıyla Durumsal Öğretim 44
Oyun Alıştırmaları Modeli....45
Öğretim Tasarımı: Hedefle, Ölç, Öğret....46
Neuro-Developmental Movement Training....47
Beyne Enerji Veren Hareketler Ve Juggling 48
Atasözleri Oyunu / Atık Maddelerden Spor Malzemesi Yapılması Bütünleştirilmiş Beden Eğitimi Uygulamaları 50
Kare Kapmaca....52
Disiplinlerarası Beden Eğitimi ve STEM-A....53

SÖZEL BİLDİRİ ÖZETLERİ/ABSTRACT TEXT

Investigation of the Effect of Exercise on Motor Skills in Inclusive Students

Betül Akyol[1], Elisa Çalışgan[2], Nazlı Nehir Ünal[1], Kayhan Söğüt[1]
[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Motor skills of Inclusive students can be improved with exercise. The aim of this study was to investigate the effect of exercise on motor skills in inclusive students. Thirty male inclusive students aged between 7-12 years in public or elementary and secondary schools in Malatya participated in the study. Participants were given 60 min exercise program 2 days a week for 16 weeks. Bruininks-Oseretsky motor competence test (BOT-2) was used to determine motor skills after the exercise. In the study, dependent sample t test was used to determine the differences in the balance scores, dual coordination, upper extremity coordination, fine motor accuracy and integration scores in the first and last tests. There was no significant difference between the height before the exercise program and the height after the exercise program, the weights before the exercise program and the weights after the exercise program. A significant difference was found between balance scores, dual coordination, upper extremity coordination, fine motor accuracy and integration scores in the before and after exercise program. The 16-week exercise program provided significant differences in inclusive students' balance, dual coordination, upper extremity coordination, fine motor accuracy and fine motor integration parameters.

Keywords: *Inclusive, Motor Skill, Exercise*

Adım Adım Fay Hattı

Evren Dağlaroğlu
ODTÜ Geliştirme Vakfı Özel Lisesi, Ankara

Hareketsiz yaşam insan sağlığı için oldukça büyük bir tehdit oluşturmaktadır. Sağlıklı yaşam için her gün en az 60 dakika fiziksel aktivite önerilmektedir. İnsanların günlük yaşamları boyunca en çok kullandıkları fiziksel aktivitenin yürüme egzersizi olduğu belirlenmiştir. Bu aktivitenin sürekli, basit ve herkesin kolay erişebileceği olması daha çok kitleye hitap etmesini sağlamıştır. Disiplinler arası çalışma olanağı sağlayan projede Beden Eğitimi ve Coğrafya Zümreleri birlikte çalışmıştır. Her iki dersin müfredat kazanımlarına hitap eden bu proje, öğrencilerin öğrenme sürecinde 21. yüzyıl becerilerini kullanmalarına olanak tanımıştır. "Bir insan her gün yürüdüğü adım sayısını km cinsinden hesapladığında, harita üzerinde ne kadar mesafe yol alır?" sorusu başlangıç noktasını oluşturmuştur. Bulunduğumuz coğrafyanın özellikleri göz önüne alındığında, ülkemizde sık görülen afet olan depremlere dikkat çekmek için "Kuzey Anadolu Fay Hattı", öğrencilere hedef yürüme mesafesi olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin bu proje ile hareketsiz yaşamın sağlık üzerindeki tehditlerinin farkında olarak sağlıklı yaşam için fiziksel aktivitenin önemini kavramalarıdır. Aynı zamanda dünyanın en önemli doğal afetlerinden biri olan depremin oluşumu ve korunma yolları ile ilgili bilgi birikimi oluşturmalarıdır. Düzenli fiziksel aktivitenin önemi üzerinde duran proje ile öğrenciler günde en az 10000 adım atma hedefiyle günlük fiziksel aktivite düzeylerini kontrol etme, takip etme, arttırma fırsatı bulmuşlardır. Gün içerisinde hareketsiz geçen süre azalırken öğrenciler çevrelerinde farkındalık yaratarak örnek tavır sergilemişlerdir. Öğrencilerden kendi öğrenme planını oluştururken teknolojinin avantajlarından faydalanarak ve tüm proje kapsamında öz denetim becerilerini geliştiren bir yaklaşım içerisinde olmaları beklenmiştir. Aynı zamanda projede, öğrencilerden Beden Eğitimi ve Coğrafya ders kazanımlarına ulaşabilecekleri görevler yerine getirmeleri beklenmiştir. 10. sınıflar seviyesinden gönüllü olarak katılan 25 öğrenci ile uygulanmıştır. Proje 26 hafta 150 gün olarak planlanmıştır. Öğrencilere proje beklenti anketi düzenlenmiştir (ek.1). Öğrencilerin üzerlerinde taşıyabilecekleri bir adımsayar edinmeleri sağlanmıştır. Paylaşılan adım takip çizelgesi (ek.2) ile her gün düzenli olarak sisteme attıkları adım sayısını girmeleri sağlanmıştır. Adım sayısını km cinsine çevirerek harita üzerinde belirlenen hedeften ne kadar yol ilerledikleri hesaplamaları beklenmiştir. Proje takvimine göre belirlenen haftalarda Beden Eğitimi ve Coğrafya ders kazanımlarına göre hazırlanan görevler (ek.3) öğrencilere verilmiştir. Ayrıca öğrencilerin her 4 haftalık periyotlarda belirlenen hedef yürüme mesafesine ve proje sonu hedef yürüme mesafesine (ek.4) ulaşmaları beklenmiştir.

Proje boyunca düzenlenen yürüme etkinliklerine, deprem eğitimlerine katılmaları zorunlu tutulmuştur. Öğrenciler proje sonunda değerlendirme ölçeğine (ek.5) göre değerlendirilmiştir. Bu proje sonunda; öğrenciler fiziksel aktivitenin yararları hakkında araştırmalar yapmışlardır. Kendi fiziksel aktivite programlarını yapmışlar ve fiziksel aktivite düzeylerini arttırmışlardır. Çevrelerinden arkadaş ve ebeveynlerini de düzenli fiziksel aktivite yapma konusunda teşvik etmişlerdir. Fiziksel aktivitenin yararları konusunda bir sunum yapmışlardır. Öğrencilerin Kuzey Anadolu Fay Hattının harita üzerindeki yerini göstererek, hangi illerden geçtiğini öğrenmişlerdir. Akut Ankara ekibi ile yapılan ortak çalışma sonrasında deprem öncesi-sırası ve sonrasında yapılacaklar ile ilgili bir sunum yapmışlardır. Sismografın çalışma prensibini öğrenerek bir sismograf tasarlamışlardır. Okulumuz deprem risk haritasını çıkararak okul yönetimine alınması gerekli tedbirler ile ilgili olarak bir rapor sunmuşlardır. 21. yy. becerilerini gerçekleştirmeye olanak sağlayan proje sonunda başarı ile tamamlayan öğrenciler uluslararası geçerliliği olan Pearson Akreditasyon sertifikası almaya hak kazanmıştır. Proje, 7 farklı ilde düzenlenen başka bir projeye öncülük ederek 3 farklı disiplinin bir araya gelmesi ile 232 katılımcının olduğu Adım Adım 19 Mayıs Projesine ışık tutmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Fiziksel Aktivite, Deprem, Sağlık*

Sınıf Öğretmenleri ile Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersi Tutumları ve Öğretmen Öz Yeterlik İnançlarının Araştırılması

Nilay Yılmaz[1], Gökçe Akgün[2], Mehmet Öztürk[3]

[1]İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü
[2]İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Hareket ve Antrenman Bilimleri ABD
[3]İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Bu araştırma devlet ve özel ilkokullarında eğitim ve öğretim veren sınıf öğretmenleri ile beden eğitimi öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersi tutum ve öğretmen öz yeterlik inançlarını araştırmak için yapılmıştır. Araştırma tarama modeline göre 2018-2019 yılında İstanbul'da eğitim ve öğretim yapan öğretmenler kesit alınarak yapılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak oyun ve fiziksel etkinlikler dersi tutum ölçeği ile öğretmen öz yeterlik inancı ölçeği kullanılmıştır. Buna ek olarak öğretmenlerin demografik özelliklerini belirleyen bir ölçek daha kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini, İstanbul ilindeki Milli Eğitim Bakanlığına bağlı tüm özel ve devlet ilkokullarında eski adıyla Oyun ve Fiziki Etkinlikler, yeni adıyla Beden Eğitimi ve Oyun dersine giren sınıf ve beden eğitimi öğretmenleri oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini İstanbul ilinde Bahçelievler, Bakırköy, Bağcılar, Sultangazi, Halkalı ilçelerinde eğitim ve öğretim veren özel ve devlet ilkokullarında eski adıyla Oyun ve Fiziki Etkinlikler, yeni adıyla Beden Eğitimi ve Oyun dersine giren 106 sınıf öğretmeni (örneklem grubumun %50.2'si)ve 105 beden eğitimi öğretmeni(örneklem grubumun %49.8'i) oluşturmaktadır. Örneklem grubu toplam 211 öğretmenden oluşmaktadır. Oyun ve fiziksel etkinlikler dersi tutum ölçeği 19 soruluk, 5 likert tipi ölçektir. Oyun ve fiziki etkinlikler dersi ölçeği dersin yararlarına ilişkin bilişsel tutum, derse yönelik davranışsal tutum ve derse yönelik duygusal tutum olmak üzere 3 ayrı alt boyuttan oluşmaktadır. Öz yeterlik inancı ölçeği 27 soruluk 5 likert tipi ölçektir. Bu ölçek akademik öz yeterlik, sosyal öz yeterlik, entelektüel öz yeterlik ve mesleki öz yeterlik olmak üzere 4 ayrı alt boyuttan oluşmaktadır. Her iki ölçekteki alt faktörlerle ilgili hipotez belirtilmediği için bu çalışmada alt faktörlere göre değerlendirme yapılmamıştır. Sonuç olarak, öğretmenlerin oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutumları, beden eğitimi öğretmenlerinde, 1-8 yıl öğretmenlik geçmişi olanlarda, lisanslı olarak spor yapanlarda ve okul takımı çalıştıranlarda daha iyi bulunmuştur. Öğretmenlerin, öğretmen öz yeterlik inançları, beden eğitimi öğretmenlerinde, kurumuna göre özel okul öğretmenlerinde, okul takımı çalıştıranlarda daha iyi bulunmuştur. Her iki ölçeğin diğer değişkenlerinde fark bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: *Fiziksel Etkinlik Dersi, Öz Yeterlilik, Öğretmen*

İlk ve Orta Okullarda Pilates Çalışmalarının Öğrencilerin Bazı Postür ve Motorsal Özellikleri ile Sosyal Davranışları Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Gamze Tanrıverdi[2], Doç. Dr. Mehmet İnan[1]
[1]Marmara Üniversitesi - Atatürk Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü
[2]Marmara Üniversitesi - Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Spor Eğitimi ABD

Bu araştırma, ilkokul ve ortaokullarda pilates uygulamalarının öğrencilerin bazı postür ve motorsal özellikleri ile sosyal davranışları üzerindeki etkileri araştırmak amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın örneklemi, 2018-2019 eğitim-öğretim yılında İstanbul Sajev Küçük Prens Okullarında öğrenim gören 3., 4., 5. ve 6.sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Öğrencilere ait bilgiler saklı tutularak üçüncü şahıslarla paylaşılmayacaktır. Planlanan etkinlik programının öğrencilerin psikolojilerine olumsuz etkisi olmayacağı varsayılmıştır. Öğrencilere 12 hafta boyunca, haftada 1 gün, 50 dakikadan oluşan pilates egzersiz etkinlik planları uygulanmıştır. Araştırmada verilerin toplanması için; Flamingo Denge Testi, Esneklik İçin Otur Uzan Testi, Postür Analizi için simetrigaf ve Nazlı'nın (2008) Türkçeye uyarladığı "Sosyal Davranış Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçümler ön test ve son test olarak çalışma başlangıcında ve 12 hafta sonunda alınmıştır. Araştırma öncesi ve sonrasında denge, postür, esneklik ve SDÖ puan ortalamaları bağımlı örneklem t-testi ile analiz edilmiştir. Bağımlı örneklem t-testi, bir değişkenin, iki farklı durumda gözlemlenen değerlerinin ortalamalarını karşılaştırır. Bu iki durum genellikle uygulanacak bir yöntemin öncesi ve sonrası şeklinde ifade edilmektedir. Araştırmada elde edilen bulgulara göre pilates uygulamalarının postür ve bazı motorsal özellikler arasında anlamlı farklılık bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Pilates, Postür, Fiziksel Aktivite, Motor Gelişimi, Sosyal Gelişim*

Egzersiz mi, Spor mu Yapmalı

Mehmet Öztürk
İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Genel olarak bakıldığında, eğitim, sağlık ve sporun ya da sportif antrenmanların amacı ve içeriği benzerdir. Bu üç alanda insanın bir bütün olarak eğitimini, sağlığını ve sportif antrenmanı bir bütünsel yapı kapsamında ele alır ve sürdürülür. İnsanı oluşturan bu bütünsel yapı onun bilişsel, duyuşsal, sosyal ve psikomotor özellikleridir. Kişinin örgün ve formal ortamda eğitileceğinde, kişinin sağlığı ve sporcunun antrenmanlarını söz konusu olduğunda bu dört temel alan göz önünde bulundurulur. Bu dört alandan biri ya da birkaçı eksik kaldığında kişinin eğitimi, sağlığı ve sportif antrenmanı tam anlamıyla yapılamamış demektir. Formal eğitimimizde her ders kendi yapısı gereği, kişilerin bu alanlarının gelişmesine hizmet eder. Tüm dersler ise, bu dört alanı kapsayan ve insanın bütünsel eğitimini hedefler. Matematik bilişsel gelişimi, coğrafya sosyal gelişimi, edebiyat ve tarih gibi dersler duysal özellikleri geliştirir. Bunlardan beden eğitimi ve gösteri sanatları gibi dersler ise, kişilerin psikomotor alanını geliştirir. Aslında beden eğitimi ya da spor, kişinin sadece psikomotor alanını geliştirmekle kalmaz, diğer alanlarını da en az psikomotor alan kadar geliştirir. Bu nedenle, beden eğitimi dersleri, ayrıcalıklı olarak kişinin tüm alanlarını bütünsel olarak geliştirir. Kişinin sağlığı söz konusu olduğunda gene bu dört alan birlikte düşünülür. Kişinin beden yapısındaki ya da işleyişindeki bozukluk bir sağlık sorunuysa, bilişsel, duyuşsal ve sosyal yapısındaki bozukluklar da bir hastalık olarak tanımlanır. Kişinin bütünsel esenliği (sağlığı-wellness) düşünüldüğünde, onun içinde bulunduğu ortam, mesleği, entelektüel yapısı, sosyal yapısı ve manevi yapısı bir bütün olarak düşünülür. Bedensel uygunluk (fitness), ele alındığında ise, kişinin sadece beden yapısı ve işleyişi göz önünde bulundurulur. Sportif antrenman söz konusu olduğunda, gene kişinin bu özelliklerinin geliştirilmesi düşünülür. Sporcunun beden yapısının ve işleyişinin yanında, onun bilişsel, duyuşsal ve sosyal yapılarının da iyi gelişmiş olması gerektiği her spor için gereklidir. Bütün bunların ışığında, kişilerin yeterli fiziksel aktivite yapması söz konusu olduğunda (günlük aktiviteler, egzersiz ve spor) eğitimde ve sağlıkta olduğu gibi, kişiler bütünsel düşünülür ve bütünsel kazanımlar edinmesi beklenir. Günlük yaşamdaki aktiviteler kişiye sınırlı sayıda kazanımlar sunarken onun kalbini, kaslarını, esnekliğini ve bazı özelliklerini ve becerilerini geliştirmez. Biraz beden kompozisyonuna ve duygusal yapılarına katkı yapar. Egzersiz ise kişinin kalbini, kaslarını, esnekliğini, çabukluğunu geliştirir. Fakat, bilişsel, duyuşsal ve sosyal özelliklerini çok fazla iyileştiremez. Spor ve sportif

antrenman ise kişilerin bedensel, duyuşsal, bilişsel ve sosyal yapılarını bir bütün olarak etkiler ve geliştirir. Bu nedenle kişilerin sadece günlük yaşamlarında yeterince aktif olmaları ve egzersiz yapmaları yetmez. Spor ve spor için gereken antrenmanları yapmadıkları sürece, onların bilişsel, duyuşsal ve sosyal özellikleri yeterince gelişmez ya da eksik kalır. Bu nedenle, "herkesin spor yapmasına gerek yok, egzersiz yapmaları yeterli" gibi ifadeler kullanılmamalıdır. Bunun yerine "herkesin yapacağı bir spor dalı vardır, olmalıdır ve herkes spor yapmalıdır" ifadesi kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: *Fiziksel Aktivite, Egzersiz, Spor, Eğitim, Sağlık*

Ortaokul Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite ve Bilişsel Davranışçı Fiziksel Aktivite Düzeylerinin Dikkat Seviyesi ve Akademik Başarıya Etkisi

Nimet Haşıl Korkmaz[1], Fatma Demir[2]
[1]*Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi*
[2]*Kocaeli Yunus Emre Ortaokulu*

Bu çalışmanın amacı Ortaokulda eğitim gören öğrencilerin fiziksel aktivite düzeyleri, bilişsel davranışçı fiziksel aktivite düzeylerinin incelenip bu incelemeye bağlı olarak öğrencilerin fiziksel aktivite, akademik başarı ve dikkat seviyelerinin değişip değişmediğini araştırmaktır. Çalışmaya Yalova ilinde eğitim gören 40 ortaokul öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi, Bilişsel Davranışçı Fiziksel Aktivite Ölçeği, Burdon Dikkat Testi kullanılmıştır. Katılımcıların %50'si erkek, %50'si kızdır. Her gurupta 10 erkek, 10 kız olacak şekilde; 20 kişiden oluşan Deney ve Kontrol grupları oluşturulmuştur. Elde edilen veriler SPSS (Versiyon 20,0) programına girilerek veri analizi yapılmıştır. Kontrol ve Deney guruplarını karşılaştırmada Bağımsız Guruplar için T-testi, her bir gurubun kendi içerisindeki karşılaştırmada ise Bağımlı guruplar için T-testi kullanılmıştır. Uluslar Arası Fiziksel Aktivite Anketi kısa formu, Burdon testi her bir katılımcıya ön ve son test olarak uygulanmıştır. Çalışmamız 8 haftalık zaman aralığında yapılmıştır. Deney gurubuna 20 adet xiaomi-mi band-3 akıllı bileklik verilip özellikleri anlatılarak kullanımı sağlanmıştır. Kontrol gurubuna herhangi bir bilgilendirme yapılmamıştır. Sonuç olarak fiziksel aktivitenin Deney gurubunda akademik başarı, dikkat seviyelerine olumlu etki sağladığı görülmüştür. Kontrol gurubunda anlamlı bir fark bulunmamıştır. Fiziksel aktivite bireyi bilişsel, duyuşsal ve devinişsel alanda olumlu yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: *Fiziksel Aktivite, Bilişsel Davranışçı, Dikkat, Akademik başarı*

Macera Temelli Öğrenme Modelinin İlkokul Öğrencilerinin Kişisel ve Kişilerarası Gelişimlerine Etkisinin İncelenmesi

Sena Kırlangıç, Fatih Dervent
Marmara Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

Metzler (2005) beden eğitimi derslerinde model temelli yaklaşımlar kullanmanın öğrencilere derste edindikleri bilgi, tutum ve davranışları dersin ötesindeki bağlamlara aktarabilme konusunda önemli katkıda bulunduğunu vurgular. Macera Temelli Öğrenme (MTÖ) modeli öğrencilere, kişisel ve kişilerarası beceriler kazandırmak amacıyla planlanmış etkinlikler dizisi içeren öğrenci merkezli bir öğretim modelidir. Kişisel gelişim, öğrencilerin kendilerini nasıl hissettiği ile ilgili öz saygı, öz yeterlik yapılarını içerirken, kişilerarası gelişim öğrencilerin sosyal ortamlarda etkileşime girdiklerinde kurdukları ilişkileri ve davranışları kapsar (Sutherland ve Stuhr, 2012). MTÖ modeline bağlı kalarak hazırlanan oyunlar özellikle duyuşsal alan becerilerinin gelişimini destekler (Cosgriff, 2000; Dyson ve Brown, 2010; Hirsch, 1999). Bu çalışmanın amacı dört derslik MTÖ ünitesinin ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin, kişisel ve kişilerarası ilişki becerilerinin gelişimine etkisini incelemektir. Araştırmanın tasarımında nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Çalışma grubunu İstanbul'da bir ilkokulda öğrenim gören 24 dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmuştur. MTÖ kapsamında beden eğitimi ve oyun dersinde haftada bir saat olmak üzere dört hafta boyunca öğrencilere iletişim, işbirliği ve problem çözme temalarına uygun takım oyunları oynatılmıştır. Katılımcılardan, iletişim, işbirliği ve problem çözme becerilerine yönelik bakış açılarını ortaya koyabilmek için bu temalara uygun olarak Türkçe dersinde hikâye yazmaları ve görsel sanatlar dersinde resim ve karikatür yapmaları istenmiştir. Hikâyeler, resimler, karikatürler ve bu ürünlerin içerdikleri anlamları açığa çıkarmaya yönelik yapılan yarı-yapılandırılmış görüşmeler ile tartışma seanslarındaki öğrenci görüşleri araştırmanın veri toplama araçlarını oluşturmuştur. Elde edilen veriler sürekli karşılaştırma yöntemiyle incelenmiştir. Katılımcıların görüşmeler ve tartışma seanslarında ortaya koyduğu ifadeler betimsel bir yaklaşımla alıntılarla sunulacaktır. Elde edilen bulgular, MTÖ modelinin katılımcı ilkokul öğrencilerinin işbirlikli çalışmalarına, doğru iletişim kurmalarına ve problem çözme konusunda gelişim göstermelerine olumlu katkılar sağladığını ortaya koymaktadır. Öğrencilerin, MTÖ modeli ünitesi boyunca kişisel ve kişilerarası ilişki becerilerine değer verdikleri, bu beceriler arasında bağlantı kurabildikleri ve bu becerileri farklı derslere transfer edebildiklerini göstermektedir. Bu araştırmadan elde edilen bulgular MTÖ modelinin, iletişim, bireysel farklılıklara karşı duyarlılık, işbirliği, adil oyun

anlayışı ve problem çözme gibi beden eğitimi ve oyun dersinin kazanımlarıyla uyumlu becerilerin gelişimlerine katkı sağladığını göstermektedir. Bu bağlamda MTÖ modelinin, beden eğitimi ve oyun dersi hedeflerine bütünsel olarak ulaşmak adına uygulanabilir ve etkili bir pedagojik model olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Beden eğitimi, Oyun, Pedagojik model*

Okul Ortamının Psikolojik Güçlendirme Özelliğinin Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kuruma Güven ve Bağlılığı İle İlişkisinin İncelenmesi

Özlem Akkoç, Cengiz Karagözoğlu, Ali Osman Uymaz
Marmara Üniversitesi, Spor Eğitimi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Çalışmanın amacı okul ortamının psikolojik güçlendirme özelliğinin beden eğitimi öğretmenlerinin kuruma güven ve bağlılığına ilişkisini çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Amaç doğrultusunda ortaokul ve liselerdeki beden eğitimi öğretmenlerinin okullarının psikolojik güçlendirme özelliğinin beden eğitimi öğretmeninin kuruma güven ve bağlılığına ilişkin görüşleri farklı değişkenlere göre incelenmiştir. Araştırma beden eğitimi öğretmenlerinin okul ortamının psikolojik güçlendirme özelliğinin beden eğitimi öğretmeninin kuruma güven ve bağlılığı ile ilişkisine yönelik görüşlerini ortaya koymayı amaçlayan tarama modelinde betimsel bir çalışmadır. Psikolojik Güçlendirme; çalışanın yaptığı işi anlamlı bulması, işi ile alakalı kendini yeterli hissetmesi, karar verebilme yetisine sahip olması ve kendi işi üzerinde etkin bir rol oynadığını düşünmesidir. Örgütsel Güven; çalışanların örgüt eylemlerinin kendileri için yararlı olacağına veya gerçekleştirilen eylemlerin en azından kendilerine zarar getirmeyeceğine yönelik inançlarıdır. Örgütsel Bağlılık; örgütün üyesi olarak kalmaya güçlü bir istek, örgüt adına yüksek düzeyli çaba gösterme isteği ve örgütün değerlerine ve hedeflerine inanılması, benimsenmesidir. Araştırmanın evrenini 2017-2019 eğitim –öğretim yılında İstanbul ilinin Avrupa yakasında (yeterli veri alınamadığı için Anadolu yakası da evren içine dâhil edilmiştir) devlet okullarında ve özel okullarda görev yapmakta olan 347 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada birbiri ile etkileşimine bakılacak çok sayıda değişken olduğu için yapısal eşitleme modeli kullanılmıştır. Temelde amaç okul ortamının psikolojik güçlendirme özelliğinin beden eğitimi öğretmeninin örgütsel bağlılık ve güvenini etkileyip etkilemediğini özetleyen bir modelleme oluşturmaktır. Bu tanımla modellemeyi yaparken psikolojik güçlendirmenin değişkenleri olan anlam, yetkinlik, özerklik ve etkinin örgütsel bağlılığın değişkenleri olan normatif bağlılık, duygusal bağlılık, devam bağlılığı ve örgütsel güvenin meslektaşlara güven, yöneticiye güven, öğrenciye güven değişkenlerini etkileyip etkilemediğine bakılmasıdır. Ayrıca ölçeklerin alt boyutlarının geçerlik güvenirlikleri analiz edilmiştir. Beden eğitimi öğretmenlerinin eğitim, cinsiyet, yaş durumları, görev yaptıkları okullardaki öğrenci sayıları, bulundukları okulların okul türü, okullarında spor salonu olup olmadığı, diğer beden eğitimi öğretmeni sayıları, yeterli malzemenin varlığı, kıdem durumları, çalıştıkları okuldaki görev süreleri, spor branşları, görev yaptıkları ilçe

değişkenlerine bakılmış frekans ve yüzdeleri belirlenerek Tablo haline getirilmiştir. Yaş, cinsiyet, kıdem, okuldaki görev süresi, öğrenci sayısı, diğer beden eğitimi öğretmeni sayısı, spor salonu, malzeme yeterliliği, okul türü ve psikolojik güçlendirmenin alt boyutları ile hiyerarşik regresyon analizi yapılmıştır. Cinsiyet, yaş, okuldaki görev süresi ve kıdem bağımsız değişkenleri bağlılık alt boyutundan sadece duygusal bağlılığı her iki modelde de anlamlı etkilemektedir. Cinsiyet, yaş, spor malzemesi, spor salonu, okul türü, okuldaki görev süresi, kıdem, okuldaki öğrenci sayısı, diğer beden eğitimi öğretmeni sayısı, spor malzemesi ve spor salonu değişkenlerinin bağlılık alt boyutundan sadece normatif bağlılığı güçlendirmenin alt boyutları dahil edildiğinde etkilediği görülmüştür. Tüm bağımsız değişkenlerin devam bağlılığını etkilemediği bulunmuştur. Cinsiyet, yaş, okuldaki görev süresi ve kıdem örgütsel güvenin alt boyutlarını güçlendirmenin alt boyutları modele dahil edildiğinde etkilediği bulunmuştur. Spor salonu ve spor malzemesi değişkenleri örgütsel güvenin öğrenciye güven alt boyutunu her iki modelde de anlamlı etkilemektedir. Okuldaki öğrenci sayısı ve diğer beden eğitimi öğretmeni sayısı ile örgütsel güven arasında her iki modelde de anlamlı ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak okul ortamının öğretmenleri güçlendirme özelliğinin olmadığı bulunmuştur. Güçlendirme, bağlılık ve güven ilişkisinin okul türüne (devlet-özel) göre farklılaştığı belirlenmiştir. Bağımsız değişkenler güçlendirme, bağlılık ve güvenin anlamlı belirleyicisidir. Ölçeklerdeki her bir maddenin kendi arasındaki uygunluğuna bakılarak doğrulama faktörü analizi yapılmış ve yapısal model oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Örgütsel Güven, Örgütsel Bağlılık, Psikolojik Güçlendirme*

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Öğrenen Özerkliğini Destekleme Davranışları ve Liderlik Stillerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi: Mersin İli Örneği

İlke Bal, Zekai Pehlevan
Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı, Mersin

Araştırmanın genel amacı, ortaokul ve lise beden eğitimi öğretmenlerinin, öğretmen liderlik stilleri ile öğrenen özerkliğini destekleme davranışlarını cinsiyet, okul türü, mesleki çalışma yılı ve sınıf mevcut grupları değişkenlerine göre incelemektir. Araştırmanın örneklemini kolay ulaşabilir örnekleme yöntemi ile Mersin ilinde ortaokul ve lisede görev yapan 132 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan beden eğitimi öğretmenlerin % 41.7'si kadın (n=55), % 58.3'ü erkektir (n=77). Katılımcıların % 70.5'i ortaokul (n=93) ve % 29.5'i lisede (n=39) görev yapmaktadır. Araştırmaya katılan beden eğitimi öğretmenlerin hizmet süreleri 01-34 yıl arasında değişmektedir. Öğretmenlerin sınıf mevcutları 20-25, 26-35 ve 36 üstü olarak gruplandırılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Öğretmen Liderlik Stilleri Ölçeği" ve "Öğrenen Özerkliğini Destekleme Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırma verilerinin çözümlenmesinde betimsel istatistikler, t-testi, Kruskal Wallis H testi ve Pearson korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Hata payı 0.05 olarak alınmıştır. Analiz sonuçlarına göre; beden eğitimi öğretmenlerinin "Yarı Demokratik Liderlik" stili sergiledikleri (Ort=69.79, Ss=3.32) sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenlerin öğrenen özerkliğini destekleme davranışlarını *gerekli görme* düzeyleri (Ort=1.19, Ss=0.55) *sergileme* düzeylerinden (Ort=2.20, Ss=0.55) daha düşüktür. Beden eğitimi öğretmenleri, özerklik desteği alt boyutları arasında en çok değerlendirme süreci desteğini gerekli buldukları (Ort=1.94, Ss=0.72) ve sergiledikleri (Ort=2.34, Ss=0.73) görüşündedir. Ayrıca öğretmenlerin cinsiyetlerine, okul düzeylerine ve sınıf mevcut gruplarına göre liderlik stilleri arasında anlamlı bir fark elde edilmemiş; cinsiyet, okul düzeyi ve sınıf mevcut gruplarına göre de öğrenen özerkliğini destekleme davranışları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Beden eğitimi öğretmenlerin öğretmen liderlik stilleri ve öğrenen özerkliğini destekleme davranışları arasında negatif yönlü, mesleki çalışma yılı ve öğrenen özerkliğini destekleme davranışları arasında da pozitif yönlü anlamlı bir ilişki vardır ($p<.05$). Araştırma sonuçlarına göre, beden eğitimi öğretmenlerinin yarı demokratik liderlik stiline sahip oldukları ve öğrenen özerkliğini gerekli görme ile sergilemeleri arasında tutarlılık bulunmadığı belirlenmiştir. Yapılandırmacı öğrenme ortamı oluşturmada öğrencilerin özerkliğini önemsemedikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Beden Eğitimi Öğretmeni, Liderlik stilleri, Öğrenen özerkliği*

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenleri ile Diğer Branş Öğretmenlerinde Öğretme Motivasyonu ve Öğretmen Öz Yeterlilikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Oğuzhan Avcı[1], Mehmet Bayansalduz[2]
[1]İçişleri Bakanlığı, Muğla İl Emniyet Müdürlüğü
[2]Uşak Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Evrensel ve kültürel mirasın aktarılmasındaki aracılık rolü ve kişilerin var olan potansiyellerini gerçekleştirebilmelerini sağlayabilme çabası nedeni ile öğretmenlik mesleği tüm toplumlarda diğer meslek gruplarına göre farklı bir yeri vardır. Öğretmenlerin, öğrenme ve öğretme eyleminin unsurlarından biri olan motivasyon, bir hedefe doğru eylemini harekete geçiren, sürdüren ve yönlendiren güçtür (Yaşar, 2013). Öz yeterlilik (kişinin belirli fonksiyonları gerçekleştirebilme yeteneğine olan inançları) çalışanların öğrenmeyi seçtiği görevleri ve kendileri için koydukları hedefleri etkiler (Lunenburg, 2011). Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile diğer branş öğretmenlerinde öğretme motivasyonu ve öğretmen öz yeterlilikleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. YÖNTEM: Araştırmanın çalışma grubunu, 2018-19 eğitim öğretim yılında Ege Bölgesinde bulunan devlet ortaokullarında görev yapan toplam 417 branş öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Öğretmen Öz Yeterlilik Ölçeği" ve "Öğretme Motivasyonu Ölçeği" ayrıca araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel olarak çözümlenmesi ve değerlendirilmesi için SPSS 22 paket programından yararlanılmıştır. BULGULAR: Analize başlamadan önce veri setine Boxplot ile bakılmış ve tanımlayıcı istatistiklere yer verilmiştir. Araştırmanın alt problemlerine yanıt bulmak amacıyla korelasyon analizi, T test, tek yönlü varyans analizi (Anova) ve post hoc testlerinden Tukey testi kullanılmıştır. Tüm öğretmenler göz önüne alındığında araştırmada, öğretme motivasyonu (ÖM) ile öğretmen öz yeterlilik (ÖÖY) puanları arasında yapılan korelasyon analizine göre, orta düzeyde ve istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur. T testi sonuçlarına göre, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, öğretmen öz yeterlikleri ve öğretme motivasyonları diğer branş öğretmenlerine göre daha yüksek olduğu bulunurken, cinsiyet bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı bulunmuştur. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin mesleki kıdem açısından ÖÖY ve ÖM puanları bakımından Anova Testi sonucuna göre bir fark olmadığı ancak diğer branş öğretmenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmüştür. Bu fark 1-5 yıl meslekte bulunanların ÖÖY ve ÖM hem 6-10 yıl, hem de 11-15 yıldır meslekte bulunanlardan daha yüksek olmasından kaynaklanmıştır. 6-10 yıl ile 11-15 yıldır meslekte bulunanların arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin

yaş değişkeni bakımından ÖM ve ÖÖY puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı, diğer branş öğretmenlerinin ÖM puanları arasında yaş değişkeni bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı ancak ÖÖY puanları arasında anlamlı bir fark olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu farkın sebebi 20-30 yaş arasında bulunanların algılarının 31-40 yaş arasında bulunanlardan yüksek çıkmasından kaynaklanmaktadır. Sonuç ve öneri: Beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile diğer branş öğretmenlerinde ÖM ve ÖÖY arasındaki ilişki incelendiğinde korelasyon analizine göre pozitif yönde bir ilişki olduğu, cinsiyet farklılıklarının etki etmediği, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ÖM ve ÖÖY puanlarına göre mesleki kıdem ve yaş bakımından fark olmadığı ancak diğer branş öğretmenlerinde ÖM ve ÖÖY puanlarına göre fark olduğu, branşlara göre bakıldığında beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ÖM ve ÖÖY puanlarının daha yüksek olduğu bulunmuştur. Öğretmenlerin koşullarının iyileştirilmesi, teknolojik bakımdan yeterliliğinin artırılması ayrıca öğretme motivasyonu ve öz yeterlilik konularında hizmet içi eğitim faaliyetlerinin yapılmasının faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Öğretmen, Öğretme Motivasyonu, Öğretmen Öz Yeterliliği, Kıdem*

Evaluation of Cognitive Field Outcomes of Secondary School Physical Education Teaching Program: Sample of Mersin

Senem Altunbakır, Zekai Pehlevan
Mersin Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı

This study aims to evaluate cognitive field general goals of secondary school (5th-8th grades) physical education lesson teaching program and the realization level of the dependent outcomes according to different variables. A total 1470 students having education in government and private schools in Mersin City Yenişehir, Akdeniz, Toroslar, Mezitli and Tarsus districts form the sample of this study. Data was collected with "Secondary School Physical Education Lesson Cognitive Success Test", developed by the researcher. Success test was evaluated over 100 points. 70 points was taken as a criterion for sufficiency in outcomes. t and F tests were used for the meaningfulness of difference between the groups with descriptive statistics in data analysis. Post – Hoc Test was used to determine the source of difference between the groups, and margin of error was taken as 0.05.As a result of the analysis, the difference between the groups in terms of gender, school type, school area, exam results variables was found meaningful in the outcomes "Explains physical activity and sports concepts related to Healthy Life", "Comprehends our cultural accumulation and values related to physical education" and "Improves thinking skills through physical education and sports '' ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: *Beden eğitimi ve spor, Bilişsel alan, Öğretim programı, Program değerlendirme*

4-7 Yaş Çocuklarin Antropometrik ve Motorsal Özelliklerinin Gelişim ve Değişimlerinin Incelenmesi

Milaim Berisha
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Antrenörlük Eğitimi Ana Bilim Dalı, Hareket ve Antrenman Bilim Dalı

Bu çalışmanın amacı, 4-7 yaş çocukların bazı antropometrik ve psikomotor gelişim ve değişimlerinin izlenmesidir. Bu amacın doğrultusunda 4-7 yaşlarda antropometrik ve psikomotor becerilerin gelişimini tespit edip, çocukların aktivite türlerini ve uğraşmaları gerektiği spor branşlarını belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu çalışmaya 777 öğrenci olmak üzere 383 kız ve 394 erkek dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen öğrenciler Sakarya ilinde, Şahin Okullarında eğitim görmektedir. Antropometrik ve psikomotor özelliklerinin gelişimini ve değişimini izlemek için bu çalışmaya;Boy Uzunluğu, Vücut Ağırlığı, Vücut Kitle Indeksi, Vücut Yağ Yüzdesi, Durarak Uzun Atlama, Düz Kolla Asılı Durma Testi, 10x5 Metre Çeviklik Testi, Otur Eriş Testi, Disklere Dokunma Testi, Yerde Flamingo Denge Testi, Flamingo Denge Testi, Koordinasyon Testi,30 Saniyede Mekik Testi, 20 Metre Dayanıklılık Mekik Koşusu, ve Maksimal Oksijen Alımı VO2max Testleri dahil edilmiştir. Verilerin elde edilmesi için SPSS 22 programı kullanılmıştır. Değişkenlerin arasındaki ilişkilerin ve gelişim yüzdeliklerinin incelenmesi için tanımlayıcı istatistik ve korelasyon analizi kullanılmıştır. Veriler incelendiğinde çocukların antropometrik özelliklerinde, 4 yaşından 7 yaşına kadar artış gözlemlenmiştir. Psikomotor özellikler incelendiğinde bacakların patlayıcı kuvveti, denge ve dayanıklılık becerilerinde %40 ile %70 arasında artış gözlemlenmiştir. Esneklik özelliğinin yaşa paralel olarak her iki cinsiyette düştüğü ve kilo artışından dolayı olduğu düşünülen barfikste asılı durma süresi yaşa paralel olarak düşmüştür.

Anahtar Kelimeler: *Psikomotor Beceriler, Fiziksel Özellikler, Çocuk gelişimi*

İşbirlikli Öğrenme Modeli ile İşlenen Beden Eğitimi Derslerinin Öğrencilerin Sosyal Beceri Düzeylerine Etkisi

Osman Kürşad Çangır, Deniz Hünük
Pamukkale Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi

İşbirlikli öğrenme, öğrencilerin ortak bir amaç doğrultusunda küçük karma gruplar halinde, birbirlerinin öğrenmesine yardım ederek çalıştıkları, öğrenme-öğretme sürecine aktif olarak katıldıkları rekabetçi ve bireysel olmayan bir öğrenme yaklaşımı olarak ifade edilmektedir. İşbirlikli öğrenme modeline yönelik uluslararası alanyazında birçok çalışma bulunmakla birlikte, ülkemizde bu konuda sınırlı sayıda çalışmanın olduğu görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, işbirlikli öğrenme modeli ile işlenen beden eğitimi derslerinin öğrencilerin sosyal beceri düzeylerine etkisini incelemektir. Çalışmada hem nicel hem de nitel veri toplama yöntemleri (karma yöntem) uygulanmıştır. Çalışmaya Denizli'de bir devlet okulunda, aynı sınıfta öğrenim gören 19 kız, 13 erkek öğrenci katılmıştır. Bu sınıfa, aday öğretmen tarafından 5 hafta boyunca işbirlikli öğrenme modeli uygulanmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin sosyal beceri düzeylerini ölçmek için uygulamada öntest ve sontest olarak, Danielson ve Phelps (2003) tarafından geliştirilen, Gençdoğan (2008) tarafından Türkçe'ye çevrilen "Sosyal Beceri Ölçeği" uygulanmıştır. Araştırmada nitel veri toplama aracı olarak açık uçlu soru formu uygulanmıştır. Açık uçlu soru formu araştırmacı ve konu alan uzmanı ile birlikte hazırlanmış ve 6 haftalık müdahale uygulamasının sonunda 32 öğrenciye uygulanmıştır. Nicel verilerin analizinde betimleyici istatistik (frekans, yüzde hesaplamaları) ve bağımlı gruplarda t testi, nitel verilerin analizinde ise betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın nicel bulgularında işbirlikli öğrenme modeli ile işlenen beden eğitimi derslerinin öğrencilerin sosyal beceri ön test ve son test puanları arasında anlamlı fark olmadığı ($p>.05$), sadece erkek öğrencilerin hoşlanırlık alt boyutunda sosyal beceri ön test ve son test puanları arasında anlamlı artış görülmekteyken ($p<.05$), diğer tüm alt boyutlarda erkek ve kız öğrencilerin sosyal beceri ön test ve son test puanları arasında anlamlı fark olmadığı görülmektedir. Araştırmanın nitel bulgularına göre ise öğrencilerin birçoğu modelin sosyal etkileşimlerini, kendini ifade etme becerilerini ve iletişim becerilerini olumlu yönde etkilediğini ifade etmişlerdir. Araştırmanın nicel bulguları, çalışmaya katılan öğrencilerin sosyal becerilerinin 6 haftalık bir müdahale sürecinde değişmediğini gösterirken, nitel bulgular öğrencilerin sosyal becerilerinin özellikle sosyal etkileşim, kendini ifade etme ve iletişim becerilerine olumlu yönde etkilediğini göstermektedir. Dolayısıyla ileride yapılacak olan çalışmalarda uygulama süresinin uzatılması ve nicel çalışmaların nitelle desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Beden Eğitimi, İşbirlikli Öğrenme, Sosyal Beceri*

Shifting from the Standards Based Curriculum to Competencies Based Curriculum in Physical Education

Karim Ahmed Qabbary
Ministry of Education and Higher Education

Curriculum is the channel that is used to develop and improve individuals to build a better community. Hence, curriculum should meet the individuals' needs and potentials in addition to the country's vision as well. By working on the essential knowledge, skills, attitudes and values, curriculum can be a powerful tool to empower individuals and to achieve the main goal of having a sustainable healthy community. For the curriculum to achieve that goal, it needs to be reformed from standard based curriculum to a more dynamic curriculum that gives the educators wider variety of tools and flexibility to deliver knowledge, skills, attitudes and values. Experience, lessons and outcomes of shifting from the standards based curriculum to competencies based curriculum will be described in this presentation so others can share their insights and opinions so we can achieve our ultimate goal towards healthier individuals and communities.

Anahtar Kelimeler: *Physical Education, Competencies, KSAV, Curriculum, Health, Empowermen*

10-14 Yaş Yüzücülere Uygulanan Farklı Isınma Protokollerinin Esnekliğe Etkisi

Gülfidan Rejioğlu, Mine Gül, Gazanfer Kemal Gül
Kocaeli Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Antrenörlük Eğitimi Bölümü ABD

Araştırmanın amacı, 10–14 yaş grubu bayan yüzücülere 6 haftalık statik ve dinamik germe egzersizleri ile farklı ısınma protokolleri uygulanarak esneklik üzerine etkileri araştırılmıştır. Araştırmaya, İstanbul Türkiye Spor Yazarları Derneği Spor Kulübü'nün 10–14 yaş aralığındaki bayan yüzücüleri katılmıştır. Yüzücülere 6 haftalık çalışma programı uygulanmış olup sporcular A grubu (Dinamik egzersiz), B grubu (Germe egzersizi) ve C grubu (Dinamik+Germe) olarak 3 farklı ısınma grubuna ayrılarak, ısınma protokollerinden önce ve sonra esneklik değerleri alınarak kayda geçirilmiştir. Isınma protokolleri uygulanmaya başlamadan önce bütün grupların birinci ölçümleri (ilk test) alınmış, daha sonra her gruba 5'er dk.'lık ritimli ve tempolu yürüyüşten sonra 10'ar dk.'lık kendi gruplarına ait ısınma protokolleri uygulanmıştır. Ölçümler tüm gruplara aynı gün, saat ve ortamda yapılmıştır. Deneklere uygulanan esneklik ölçümü otur-uzan-eriş testi ile belirlenmiştir. Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde SPSS 13,0 paket programı kullanılmış olup, grup içi değerlendirmelerde Wilcoxon, gruplar arası değerlendirmelerde ise Mann Whitney U ile Kruskal Wallis testi uygulanmıştır. 6 haftalık çalışma programı sonunda deneklerin son test ölçümleri alınarak grupların ön test ve son test ölçümlerinin arasında $p<0,05$ düzeyinde anlamlı fark bulunmuştur. Sonuç olarak Dinamik Egzersiz, Germe Egzersizleri ve Dinamik+Statik Germe Egzersizlerinin esnekliği arttırdığı gözlemlenmiştir. Bu 3 gurup A-B-C Kendi aralarında karşılaştırıldığında anlamlı fark bulunamamıştır. Deney ve kontrol grupları A Grubu ile B Grubu Kontrol Grubu ile karşılaştırıldığında anlamlı fark bulunamamış, C Grubu ile Kontrol Grubu karşılaştırıldığında anlamlı fark elde edilmiştir. Buna neden olarak kontrol grubuna uygulanan klasik ısınma egzersizleri ile denek C Grubuna uygulanan ısınma egzersizlerinin benzer nitelikte olduğunu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: *Yüzme, Esneklik, Isınma, Statik Germe, Dinamik Germe*

8-10 Yaş Tenisçilerin Koordinasyon Antrenmanlarının Denge, Çeviklik Ve Esnekliğe Etkisinin İncelenmesi

Gülfidan Rejioğlu, Mine Gül, Gazanfer Kemal Gül, Faruk Demircan
Kocaeli Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Bu araştırmada, yaptırılan koordinasyon antrenmanlarının sporcuların denge, çeviklik ve esneklik kapasitesinin gelişimine olan etkisi incelenmesi hedef alınmıştır. Çalışmaya İstanbul Raket Tenis Kulübü bünyesinde yaşları 8-10 olan,12 erkek sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Sporcular deney grubu (n=6) ve kontrol grubu (n=6) olmak üzere tesadüfi yöntemle iki gruba ayrılmıştır. Deney grubu yaş ortalaması 9,17±0,75 yıl, boy ortalamaları 1,35±0,019 cm, ağırlık ortalamaları 32±3,58 kg olarak bulunmuştur. Kontrol grubu yaş ortalaması 8,83±0,75 yıl, boy ortalamaları 1.34±0,062 cm, ağırlık ortalamaları 31,67±5,01 kg olarak bulunmuştur. Deney grubu haftada 3 gün, 90 dakika süren teknik – taktik antrenmanlarının yanında, haftanın 3 günü (Cuma, Cumartesi, Pazar), %70-%85 şiddetlerinde, 2 set, 12 tekrar ve setler arası dinlenme 90 saniye olacak şekilde toplamda 40 dakika sürecek 8 haftalık koordinasyon çalışmaları uygulatılmıştır. Kontrol grubu ise haftada 3 gün, 90 dakika süren tenis antrenmanlarına devam etmişlerdir. Antrenmanlardan önce ve sonrasında, stork testi, t testi, otur-uzan testi uygulanmıştır. Test sonuçları SPSS 22.0 paket istatistik programında analiz edilmiştir. Gruplar kendi içerisinde ilk ve son test olarak Wilcoxon testi ile analiz edilip, iki grubun birbiriyle karşılaştırılması sırasında ise Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Yapılan analizlerin hassasiyet derecesi p=0,05 olarak alınmıştır. Deney ve kontrol grubunda Wilcoxon Test sonuçlarına göre stork testi ilk ve son ölçümlerinde, otur-uzan testi ilk ve son ölçümlerinde anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). T testi ilk ve son ölçümlerinde anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Deney ve kontrol gruplarının Mann-Whitney U Test sonuçlarına göre, deney ve kontrol gruplarının son ölçümlerinde istatistiksel açıdan anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Sonuç olarak koordinasyon antrenmanlarının çeviklik becerisine etkisinin olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Tenis, Koordinasyon, Denge, Çeviklik, Esneklik*

Artistik Patinaja Katılım Trendleri: Relatif Yaş Etkisi

Mert Bilgiç[1], Alkan Uğurlu[2]
[1]Akdeniz Üniversitesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü
[2]Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Bölümü

Birçok spor branşında, özellikle de alt yapı sporunda, sporcuların daha eşit şartlarda yarışabilmeleri için çeşitli yaş grupları oluşturulmaktadır. Söz konusu gruplamalar için de kronolojik yaş temel alınmaktadır. Bu uygulama esasında pozitif bir amaç gütmesine karşın, aynı yaş grubuna dahil edilen en küçük ve en büyük sporcu arasında 12 aylık bir yaş farkı olabilmektedir. Bu durum, özellikle alt yapı sporunda katılım, sportif performans ve başarı gibi konularda ciddi sonuçlar doğurabilmektedir. Alan yazında, söz konusu yaş gruplamalarından kaynaklanan kişiler arası avantajlara, dezavantajlara ve diğer tüm sonuçlara genel olarak "Relatif Yaş Etkisi" denmektedir. Dahası, bu etkinin büyükler kategorisinde de devam edip etmediğine dair alan yazında farklı görüşler bulunmaktadır. Özellikle bazı çalışmalarda cimnastik gibi artistik branşlarda beklenenin tersi sonuçlar tespit edilmiştir. Bu çalışmanın amacı artistik patinaj branşında, büyükler kategorisinde relatif yaş etkisinin olup olmadığının belirlenmesidir. Çalışmaya, 2018-2019 sezonunda artistik patinaj tek erkekler, tek kadınlar, çiftler ve buz dansı kategorilerinde dünya sıralamasında yer alan 50 ülkeden 610 sporcu dahil edilmiştir (kadın= 316, erkek= 294). Sporcular doğum aylarına göre 4 çeyreğe ayrılmıştır (Ç1: Temmuz-Eylül; Ç2: Ekim-Aralık; Ç3: Ocak-Mart; Ç4: Nisan-Haziran). Çeyrekler arası dağılımların yanlı olup olmadığını değerlendirmek için Ki-kare (χ^2) uyum iyiliği (goodness-of-fit) testleri yapılmıştır. Ardından çeyrekleri birbirleriyle karşılaştırmak için de Olasılık Oranları (odds ratios - OR) ve 95% Güven Aralıkları (confidence intervals - CI) hesaplamaları yapılmıştır. Yapılan değerlendirmeler sonucunda, katılımın yanlılığı konusunda toplamda istatistiksel anlamlı farklılıkların olmadığı tespit edilmiştir (χ^2= 5.567, p= 0.135). İstatistiksel olarak anlamlı farklılıklar sadece tek erkekler kategorisinde ve buz dansı kategorisinde mevcuttur, fakat bu anlamlılığın da etki boyutu değerlerine bakıldığında zayıf olduğu gözlenmiştir. Ayrıca, çeyrekler arası karşılaştırmalar için yapılan Olasılık Oranları (odds ratios - OR) ve 95% Güven Aralıkları (confidence intervals - CI) hesaplama sonuçları da istatistiksel olarak anlamlı değildir. Sonuçların alan yazınla belirli ölçülerde paralel olduğu söylenebilir. Futbol, basketbol, buz hokeyi, tenis gibi diğer pek çok branşta özellikle alt yapı sporunda relatif yaş etkisi gözlenirken, çalışmada artistik patinajcıların katılımları açısından böyle bir yanlılık tespit edilmemesi incelenen yaş kategorisi, spor branşının kendine özgü doğası ve gereklilikleri ile açıklanabilir. Gelecekte, spor branşının gerekliliklerinin belirlenerek çeşitli objektif ölçüm yöntemleriyle zenginleştirilen daha fazla araştırmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Artistik Patinaj, Kronolojik Yaş, Relatif Yaş Etkisi*

Antrenörlük Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin Basketbol Özelleşmiş Alan Bilgisi Düzeylerinin Belirlenmesi

Erhan Devrilmez[1], Fatih Dervent[2]
[1]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu*
[2]*Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi*

Öğretmenin bir beceriyi öğretebilmek için ihtiyaç duyduğu bilgi, alan bilgisi olarak adlandırılmaktadır. Alan bilgisi kendi içerisinde genel alan bilgisi ve özelleşmiş alan bilgisi olarak ikiye ayrılmaktadır (Ball, Thames ve Phelps, 2008; Ward, 2009). Genel Alan Bilgisi; bir öğretmenin konuya hakim olması, derste ne öğreteceğini bilmesi olarak açıklanmaktadır. Özelleşmiş Alan Bilgisi ise bir öğretmenin hakim olduğu konuyu nasıl öğreteceğini bilmesi olarak alan yazında belirtilmektedir (Ward, 2009). Öğretimsel açıdan antrenör eğitimi ve öğretmen eğitimi birbirine yakın olarak kabul edilmektedir (Becker, Waldis ve Staub, 2019; Sunay,1998). Bu çalışmanın amacı basketbol dersini yeni tamamlamış antrenörlük eğitimi öğrencilerinin özelleşmiş alan bilgi düzeylerinin incelenmesidir. Çalışmaya 38 birinci sınıf antrenörlük eğitimi bölümü öğrencisi katılmıştır. Öğrencilerin özelleşmiş alan bilgisi düzeylerini ölçmek için Ward ve arkadaşları (2017) tarafından geçerliği kanıtlanan içerik haritası kullanılmıştır. Verilerin analizi kodlama yöntemi ile 3 araştırmacı tarafından gerçekleştirilmiştir. Çalışmada kodlama işlemini gerçekleştiren araştırmacılar arası tutarlılık % 93.7 olarak belirlenmiştir. Katılımcıların özelleşmiş alan bilgisi düzeylerinin yeterli olarak kabul edilebilmesi için geçerliliği kanıtlanmış formül hesaplaması sonrası 3.0 değerine sahip olmaları gerekmektedir (Ward et al., 2017). Çalışmanın bulgularına göre katılımcıların özelleşmiş alan bilgisi ortalama değeri 0,25 (SS=0,18) olarak belirlenmiştir. Sonuç olarak basketbol dersini yeni tamamlamış antrenörlük eğitimi öğrencilerinin basketbol özelleşmiş alan bilgisi düzeylerinin beklenenin oldukça altında olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: *Özelleşmiş Alan Bilgisi, Basketbol, Antrenör Eğitimi*

Sporcularda Dalgalanan Asimetri Düzeylerinin Kondisyonel Özelliklere Etkisinin İncelenmesi

Mehmet Öztürk[1], İzzet Duyar[2], Ecevit Barış Özener[2], Berna Ertuğrul Özener[3], Orkun Akkoç[1], Mustafa Şahin[1]

[1]İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü
[2]İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Antropoloji Bölümü Fiziki Antropoloji ABD
[3]Cumhuriyet Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Edebiyat Fakültesi Fiziki Antroploji ABD

Dalgalanan asimetriler birçok türde fenotipik ve genotipik kalitenin öngörülmesinde kullanışlı bir göstergedir. Öte yandan sportif performans ile genotipik kalite arasında da bir takım ilişkilerin olabileceği öngörülmektedir. Bu hipotezden çalışmanın amacı, dalgalanan asimetrilerin fiziksel kalitenin ve sportif kondisyon değerlendirilmesinde kullanılabilirliğinin araştırılacaktır. Tarama modeline göre tasarlanan araştırmaya, 2017-2019 yılları arasında İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören gönüllü 107 (51 erkek, 56 kadın) öğrencilerinden bir kesit alınmıştır. Çalışmada, sporcu öğrencilerin dalgalanan asimetri düzeyleri kulak, 2, 3 ve 4. el parmak uzunlukları; kulak, diz ve dirsek genişliği olmak üzere 7 bilateral ölçüm alınmıştır. Öğrencilerin sportif performansın belirleyicileri olarak dayanıklılığı belirlemek üzere 20 Metre Mekik Koşusu, kuvveti belirlemek üzere el pençe ve bacak kuvveti, esnekliği belirlemek üzere Otur Eriş testi ve sürat belirlemek için de 30 Metre Tekrarlı Sprint testi uygulanmıştır. Bunun dışında öğrencilerin genel fiziksel yapıya ilişkin beden ağırlığı, boy uzunluğu ve beden yağ ölçümleri yapılmıştır. Elde edilen ölçüm sonuçlarının değerlendirilmesinde öncelikle, dalgalanan asimetriler ile performans belirleyicileri ve fiziksel yapı arasındaki ilişkilere ve benzerlik farklılıklarına bakılmıştır. Çoklu regresyon analizi sonuçlarına göre, kızlarda 30 metre en iyi koşu testi sonuçları ile kombine DA arasında pozitif yönde bir ilişki ortaya çıkmaktadır (P = 0,048). Söz konusu ilişki, düşük düzeyde dalgalanan asimetri sergileyen kadın sporcuların daha süratli koştukları şeklinde yorumlanabilir. Ancak bu iki değişken arasındaki ilişki erkeklerde -serpilme grafiğine göre- pozitif yönlü olarak izlense de, istatistiksel açıdan anlamlı değildir. Öte yandan kadın sporcularda yorgunluk indeksi arttıkça, kombine dalgalanan asimetri indeksi de artış göstermektedir (P = 0,033).

Anahtar Kelimeler: *Dalgalanan Asimetri, Beden Asimetrisi, Sportif Kondisyon, Antropometri*

Not: *Bu çalışma İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi (BAP) tarafından desteklenmiştir. Proje numarası: 23649*

Ortaöğretim Kurumlarında Beden Eğitimi Ve Spor Dersi Ve Verimliliğini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Adem Bektaş[1], Kadir Pepe[2]
[1]*Antalya Başköy Ortaokulu*
[2]*Mehmet Akif Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı*

Araştırmada betimsel tarama modeli kullanılmış olup, yapılan bu araştırma ile özel ve devlet ortaöğretim kurumlarında beden eğitimi ve spor dersi ve verimliliğini etkileyen faktörlerin incelenmesi, hangi faktörlerin ne şekilde etkili olduğunun tespit edilmesi ve çözüm önerilerinin sunulmasını amaçlanmıştır. Araştırmanın evreni, 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Antalya ilinin Kepez merkez ilçesine ait ve ilçelerini en iyi şekilde temsil ettiği düşünülen 19 ortaöğretim kurumundan, örneklem grubu ise bu ortaöğretim kurumlarında görev yapan 50 beden eğitimi ve spor öğretmeninden oluşmaktadır. Araştırmanın verilerine araştırmacı tarafından geliştirilen ve kategorize edilen 4'lü likert tipinde anket soru önermeleri ve yarı yapılandırılmış sorular ile ulaşılmıştır. Anket örneklem grubuna konu hakkında bilgi verilerek tesadüfi yöntemle doldurtulmuştur. Ankete toplamda 50 beden eğitimi ve spor öğretmeni cevap vermiştir. Katılımcıların % 52'si erkek %48'i ise kadındır. Elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılarak uygun istatistiki programla analizleri yapılmıştır. İstatistik işlemi olarak; frekans (%), Crosstabs işlemleri yapılmıştır. Elde edilen veriler sonucunda: Beden eğitimi ve spor dersinin verimliliğini etkileyen çeşitli faktörler vardır. Bu faktörlerden önem sırasına göre ilk 10 faktör: Okulumda yeterli spor alanının (halı saha, kapalı spor salonu, yüzme havuzu, vb.) olmaması, okulumda yeterli spor materyalinin (top, çember, raket, vb.) olmaması, öğrenciler ve aileler tarafından beden eğitimi ve spor derslerinin gereksizmiş gibi değerlendirilmesi, hava şartlarının olumsuz olması (yağmurlu, rüzgârlı, karlı, vb.), ailelerin olumsuz tutumu (otur ders çalış, hasta olursun, günah, vb.), destekleme ve yetiştirme kursu, egzersiz gibi faaliyetlerin beden eğitimi ve spor dersi için okul yönetimi tarafından desteklenmemesi, Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) önderliğinde belirlenen beden eğitimi ve spor dersi ders saati sayısının yetersiz olması, okul idaresinin beden eğitimi ve spor dersine bakış açısı ve tutumunun olumsuz olması, MEB önderliğinde belirlenen müfredat (yıllık plan)'ın ders ihtiyaçlarını karşılamaması, öğrencilerin girecek olduğu (teog, parasız yatılı, ygs vb.) sınavların kaygısı. Konularında acil önlemler alınması ortaöğretim kurumlarında beden eğitimi ve spor dersinin verimliliği ve geleceği açısından son derece önemlidir. Araştırmanın diğer bir sonucu ise, özel ortaöğretim kurumlarında beden eğitimi ve spor derslerinin devlet ortaöğretim kurumlarına göre daha verimli olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: *Verimlilik, Okul, Spor, Beden Eğitimi.*

Futbol Hakemlerinin İletişim Becerileri ile Özgüven Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi Aydın İli Örneği

Mehmet Ulukan[1], Ulaş Aksoy[2]
[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Eğtimi ABD
[2]Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sporda Psiko-Sosyal Alanlar ABD

Pek çok insan tarafından büyük bir ilgi ve dikkatle takip edilen futbol müsabakalarında, önceden belirlenmiş oyun kuralları çerçevesinde, karar verme yetkisine sahip tek kişi olan futbol hakemlerinin başarılı bir müsabaka yönetmesi, takımlar ve izleyenler açısından son derece önemlidir. Çünkü futbol hakemlerinin saha içerisinde vermiş oldukları bir karar, müsabakanın sonucunu bir anda değiştirebilmekte, bu da hakemlerin verdiği kararların her geçen gün daha fazla takip edilmesine ve irdelenmesine neden olmaktadır. Bir futbol hakeminin saha içerisindeki başarısı, kural bilgisi ve atletik performansı ile çok yakından ilgilidir ancak bu meziyetler günümüz futbolunda tek başına yeterli değildir. Günümüz modern futbolunda, hakeminin saha içerisindeki başarısı, üst düzey bir atletik performansı ve iyi kural bilgisi yanında, sahip olduğu iletişim becerileri ve özgüven düzeyiyle de oldukça yakından ilgilidir. Bu ön kabulden yola çıkarak yaptığımız çalışmada, farklı klasmanlarda görev yapan futbol hakemlerinin iletişim becerileri ile özgüven düzeyleri arasındaki ilişki incelenmeye çalışılmıştır. Araştırmanın evreni, 2018-2019 futbol sezonunda Türkiye'de farklı klasmanlarda görev yapan futbol hakemlerinden, örneklemi ise, Aydın ilinde farklı klasmanlarda görev yapan 206 futbol hakeminden oluşmaktadır. Betimsel tarama modelindeki çalışmada, veri toplama aracı olarak; 9 sorudan oluşan Kişisel Bilgi Formu, 25 sorudan oluşan İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği ve 33 sorudan oluşan Özgüven Ölçeği kullanılmıştır. Farklı klasmanlarda görev yapan hakemlerin iletişim becerileri ile özgüven düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesinde basit korelasyon analizinden faydalanılmıştır. Elde edilen bulgular, SPSS 23.0 istatistik paket programı ile değerlendirilmiş, anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Yapılan basit korelasyon analizi neticesinde, futbol hakemlerinin iletişim becerilerinin, özgüven düzeyi ölçeği alt boyutlarından olan iç özgüven ile pozitif yönlü ve yüksek düzeyde anlamlı bir ilişkisi olduğu (r=,912**, p<,000), özgüven ölçeği alt boyutlarından bir diğeri olan dış özgüven ile de pozitif yönlü ve yüksek düzeyde anlamlı bir ilişkisi olduğu (r=,866**, p<,000) sonucuna varılmıştır. Bu sonuca göre iletişim ve özgüvenin birbirini pozitif yönde etkilediği, futbol hakemlerinin iletişim becerileri arttıkça, özgüvenlerinin arttığı; özgüvenleri arttıkça, iletişim becerilerinin arttığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: *Futbol, Futbol Hakemleri, İletişim, Özgüven*

Yaz Spor Okullarında Eğitmen Kaynaklı Geri Bildiriminin İncelenmesi

A. Özge Daldaş, A. Gökçe Erturan
Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Öğrencilerin eğitim ortamlarında eğitmenlerinden aldıkları geri bildirimler hakkındaki görüşlerinin belirlenmesi önemli bilgiler sağlamaktadır (Koka & Hein, 2005). Bu nedenle spor bilimleri literatüründe öğrencilerin algıladıkları geri bildirim ile geri bildirimin öğrencilerdeki psikolojik çıktıları arasındaki ilişkiler son yıllarda pek çok araştırmanın konusu olmuştur (Amorose ve Horn, 2000). Çalışmanın amacı yaz spor okullarında öğrencilerin, eğitmenlerinden aldıkları geri bildirimin öğrencilerin cinsiyeti, yaşı ve spor branşına göre fark gösterip göstermediğinin belirlenmesidir. Araştırmada 24 farklı yaz spor okulundan 675 öğrenciye ulaşılmıştır (Yaş aralığı 11-17, yaş ort=13,13). Öğrencilere Algılanan Öğretmen Geri Bildirim Ölçeği (Koka ve Hein, 2003) uygulanmıştır. Ölçek, pozitif sözel olmayan, negatif sözel olmayan, pozitif genel ve performans bilgisi geri bildirimleri olmak üzere dört boyut ve 14 maddeden oluşmaktadır. Pozitif sözel olmayan geri bildirime örnek olarak "İyi performans sergilediğimde öğretmen gülümser", negatif sözel olmayan geri bildirime örnek olarak "Kötü performans sergilediğimde öğretmen kafasını sağa sola sallar", pozitif genel geri bildirime örnek olarak "Öğretmen sıklıkla beni över" ve performans bilgisine örnek olarak "Performansın hemen sonrasında öğretmen beni bilgilendirir" maddeleri verilebilir. Veriler, eğitmenler, veliler ve öğrencilerden izinler alındıktan sonra öncesi veya sonrasında toplanmıştır. Verilerin analizinde bağımsız gruplarda t testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre öğrencilerin algıladıkları eğitmen geri bildirimi cinsiyete göre fark göstermezken, tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre öğrencilerin yaşlarına ve yaz okulunda öğretilen spor branşına göre algılanan eğitmen geri bildiriminde anlamlı fark vardır. On bir yaşındaki öğrenciler, 12 ve 16 yaşındaki öğrencilerden anlamlı düzeyde yüksek pozitif genel geri bildirim ve negatif sözel geri bildirim aldıklarını belirtmişlerdir. Bunun yanında 12 yaşındaki öğrencilerin 14 ve 15 yaşındaki öğrencilerden, 16 yaşındaki öğrencilerin de 14 ve 15 yaşındaki öğrencilerden anlamlı düzeyde düşük negatif sözel geri bildirim aldıkları belirlenmiştir. Öğrencilerin algıladıkları geri bildirimin yaz spor okulunda verilen branşa göre karşılaştırılmasında da anlamlı farklara ulaşılmıştır. Yüzme branşında, eğitmenden alınan pozitif sözel olmayan geri bildirim, pozitif genel geri bildirim ve negatif sözel olmayan geri bildirim diğer branşlara kıyasla anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Pozitif sözel olmayan geri bildirim hokey branşında diğer branşlara kıyasla anlamlı düzeyde düşük bulunmuş, negatif sözel olmayan geri bildirim ise futbol branşında tenise kıyasla anlamlı düzeyde yüksek, hokey

ve basketbol branşlarına göre anlamlı düzeyde düşük bulunmuştur. Elde edilen sonuçlardan hareketle, öğretilen spor branşının yapısından kaynaklanan farklılıklar olduğu, hokey ve futbol ortamında öğrencilerin eğitmenlerinden negatif geri bildirim aldıklarını algıladıkları görülmüştür. Ayrıca öğrencilerin yaşları büyüdükçe eğitmen kaynaklı geri bildirimin negatif yönlü algılandığı görülmüştür. Negatif geri bildirimin olumsuz etkileri bilindiğinden, eğitmenlerin öğrencilere verdikleri sözel ve sözel olmayan geri bildirimin pozitif olması konusunda dikkat etmeleri önerilmektedir. Futbol, hokey gibi branşların öğretimi sırasında ve ergenlik dönemindeki öğrencilere geri bildirim verirken eğitmenlerin beceri öğrenimine odaklanmanın yanı sıra öğrencilerin psikolojik iyi oluş durumlarını da göz önünde bulundurarak negatif geri bildirimden kaçınmaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Algılanan Geri Bildirim, Cinsiyet, Spor Branşı, Yaş, Yaz Spor Okulu*

Yaz Spor Kurslarına Katılan Çocukların Benlik Saygılarının İncelenmesi

Ulaş Aksoy[1], Nurgül Özdemir[2]
[1]Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sporda Psiko Sosyal Alanlar Ana Bilim Dalı, İzmir
[2]İzmir Demokrasi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Spor Bilimleri Bölümü, İzmir

Benlik saygısı, bireyin kendisini değerli hissedip hissetmeyişini ve bir işin gereklerini başarı ile yerine getirebilme konusunda kendisine duyduğu güveni ifade eder. Bu güven, bireyin kendisini sevmesi ve kendisine inanması ile yakından ilişkilidir ve bireyin yaşamında oldukça belirleyici bir role sahiptir. Benlik saygısı yaşam boyu gelişen aktif kişisel bir özelliktir ve yaşam içinde karşılaştığımız yaşantılar tarafından şekillenir. Sporun zihinsel, bedensel ve ruhsal bakımdan bireyin gelişimine katkısı artık herkes tarafından kabul edilmektedir. Bu katkının, özellikle kişiliğin şekillendiği çocukluk döneminde çok daha fazla olduğu düşüncesine dayanılarak; bu çalışmada Yaz Spor Kurslarına katılan 8-18 yaş arası çocukların benlik saygılarının incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma, Yaz Spor Kurslarına katılan 8-18 yaş arası çocukların benlik saygılarını görece büyük bir örneklem üzerinde betimlemesi bakımından tarama modelinde, betimsel bir çalışmadır. Araştırmanın örneklemini, Aydın Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü bünyesinde açılan Yaz Spor Kurslarına katılan 108 kız, 112 erkek çocuk oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Kişisel Bilgi Formu ve Rosenberg tarafından geliştirilen Benlik Saygısı Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma verilerinin analizinde SPSS 23.0 istatistik paket programı kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, Yaz Spor Kurslarına katılan kız ve erkek sporcuların benlik saygısı puanlarının yüksek seviyede olduğu görülmüştür. Araştırmada aynı zamanda çocukların benlik saygısı puanlarının, ölçeğin özgüven ve kendine yetme alt boyutlarında erkek çocuklar lehine farklı olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Benlik Saygısı, Spor, Spor Okulları*

Beden Eğitimi Derslerinde Yapılandırmacı Öğrenme Ortamı Oluşturulmasının Öğretmen Ve Öğrenci Tarafından Değerlendirilmesi

Gülden Elvan[1], Zekai Pehlevan[2]
[1]*Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü Mersin*
[2]*Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı Mersin*

Bu araştırmanın genel amacı; ortaokullarda görev yapan beden eğitimi öğretmenleri ve onların öğrencilerinin, yapılandırmacı öğrenme ortamı oluşturmadaki başarılarının cinsiyet, sınıf düzeyi, öğretmen yaşı, hizmet yılı, sınıf öğrenci sayısı, hizmet içi eğitime katılma ve spor salonuna sahip olma değişkenleri açısından karşılaştırmalı biçimde belirlemektir. Araştırma nicel türde tarama modelindedir. Bu çalışmanın evrenini; 2014-2015 yılına ait Mersin Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı 93 devlet ortaokulunda okuyan 59.408 öğrenci ve bu okullarda görev yapan 250 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklem grubunu ise evrenden ilçelere göre "basit seçkisiz örnekleme yöntemiyle" seçilmiş 30 ortaokulda görev yapan 115 beden eğitimi öğretmeni ve onların ders verdikleri her öğretmen için 5, 6, 7 ve 8. Sınıflardan seçilmiş 10 öğrenci olmak üzere toplam 1.150 ortaokul öğrencisinden oluşmuştur. Veri toplama aracı olarak Tenenbaum, Naidu, Jegede ve Austin (2001) tarafından geliştirilen "Yapılandırmacı Öğrenme Ortamı Ölçeği: Öğretmen Formu ve Öğrenci Formu" (YÖOÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde; ikili gruplarda ölçekten alınan puanlar arasındaki farkın anlamlılığı için bağımsız gruplarda t testi, ikiden fazla gruplar için ise Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) istatistik teknikleri uygulanmış, Post-Hoc test olarak Tukey kullanılmıştır. Bağımsız değişkenler arasındaki ilişki düzeyini test etmek amacıyla da Nokta Çift Serili Pearson Korelasyon analizi yapılmıştır. Hata payına 0.05 düzeyinde bakılmıştır. Analizler sonucunda; öğretmenlerin yapılandırmacı öğrenme ortamı oluşturmada cinsiyet ve hizmet içi eğitime katılma durumu etkili bulunmamıştır ($p>0.05$). Öğrencilerde ise "kavramsal çelişkiler" alt boyutunda erkekler, "yansıtma ve kavram keşfi için motive etme" alt boyutunda ise kadın öğrenciler anlamlı biçimde yüksek puan almışlardır ($p<0.05$). Yapılandırmacı öğrenme ortamı oluşturmada sınıf mevcutları ve spor salonuna sahip olma durumu yapılandırmacı öğrenme ortamı oluşturmada etkili olduğu gözlenmiştir ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: *Yapılandırmacılık, Yapılandırmacı Öğrenme Ortamı, Beden eğitimi, Öğrenci, Öğretmen*

Cumhuriyet Dönemi Beden Eğitimi Öğretmeni Yetiştirme Çabalarında Bir Öncü Kuruluş: Terbiye-i Bedeniye Mektebi (1926-1930)

Tolga Şinoforoğlu
Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Bu çalışmada, erken Cumhuriyet döneminde gerçekleştirilen, beden eğitimi öğretmeni yetiştirme hamlesinin felsefi ve kurumsal temelleri çerçevesinde açılan Terbiye-i Bedeniye Mektebi incelenmektedir. İkinci Meşrutiyet döneminde (1908-1920), Türk milli eğitiminde model arayışları ve uygulama çabalarının arayışı sürecinde, eğitim-öğretimin temel unsurları olan amaca uygun müfredat programı, ders kitabı ve nitelikli öğretmen bakımından yetersizliği bilinen geleneksel eğitim kurumları reforma tabi tutulmuştur. Oluşan çağdaş eğitim görüşü doğrultusunda, okul programlarına beden eğitimi derslerinin alınmasına hız verilirken, bu olgu, yaygınlaşan beden eğitimi dersleri için öğretmen ihtiyacını da gündeme getirmiştir. Doğrudan beden eğitimi öğretmeni yetiştirmeyi amaçlayan eğitim kurumlarından ilki Selim Sırrı Tarcan tarafından 1909'da açılmış, 1914'de ise, I. Dünya Savaşı nedeniyle eğitime başlayamayan, Terbiye-i Bedeniye Darülmuallimini kuruluşunu tamamlamıştır. TBMM Hükümeti Dönemi'nde, ilk olarak Birinci Heyet-i İlmiye'de (15 Temmuz-15 Ağustos 1923), Selim Sırrı Tarcan'ın hakkında sunduğu bir lahiya ile hükümet gündemine girmiş ve Terbiye-i Bedeniye ve İzcilik Encümeni; beden eğitimi uzman ve öğretmenlerini yetiştirmek için bir "Terbiye-i Bedeniye Müessesesi" açılmasını kararlaştırmıştır. Bununla beraber, alınan bu kararların uygulanması, Mustafa Necati Bey'in Maarif Vekilliği dönemine kadar mümkün olmamıştır. 1925 yılında Maarif Vekâleti; Birinci Heyet-i İlmiye kararları doğrultusunda bir ileri adım daha atarak, İstanbul'da bir Terbiye-i Bedeniye Mektebi kurulmasına karar vermiştir. Fakat bu tarihte başlanan hazırlıklar, 1926 yılına kadar devam etmiştir. Çapa'daki Kız Muallim Mektebi'nin yanında yeni bir bina yaptırılmış; İsveç'ten beden eğitimi uzmanı üç mütehassıs davet edilmiş ve Almanya'dan da araç ve gereç ithal edilmiştir. Maarif Vekâleti müdürlüğüne Selim Sırrı Tarcan'ı getirdiği okul için, birer talimatname ve müfredat programı tanzim ederek hazırlıkları tamamlamıştır. Kuruluş hazırlıklarının başladığı tarihten itibaren Terbiye-i Bedeniye Mektebi ve Terbiye-i Bedeniye Kursu olarak iki şekilde de adlandırılan bu kurum; 21 Ekim 1926'da Maarif Vekili Mustafa Necati Bey tarafından açılmış; 1 Kasım 1926'da da derslere başlamıştır. 1930 yılında Ankara Yüksek Beden Terbiyesi Mektebi'nin inşasına başlanana kadar; nazari, ameli ve tatbikat derslerinden oluşan müfredat programı ve yaz kampları dahilinde, dokuz aylık süreçlerde dört dönem faaliyet gösteren kurum, bir kısmı subay, polis ve itfaiyeci olmak üzere 148 erkek ve 63 kadın, toplam 211 beden eğitimi öğretmeni yetiştirmiştir. Bunların büyük bir kısmı, orta öğretimde beden eğitimi öğretmeni

olarak istihdam edilirken, bazıları da Terbiye-i Bedeniye Mektebi ile felsefi ve kurumsal altyapısı hazırlanan ve 1932-1933 öğretim yılında açılan Gazi Orta Muallim Mektebi ve Terbiye Enstitüsü Beden Eğitimi Bölümü'ne öğretmen olarak atanmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Terbiye-i Bedeniye Mektebi, Beden Eğitimi Öğretmeni Yetiştirme, Erken Cumhuriyet, Beden Eğitimi*

DAVETLİ KONUŞMACILAR/INVITED SPEAKERS

Digital Technology for Teaching and Learning in Physical Education

Antonio Caldéron
University of Limerick

There are high expectations for digital technology to optimize student learning in schools and this is frequently reflected in educational policies and new curricula. This presentation will have four sections. In the first, it will be discussed from a critical and international perspective the growing presence of digital technology in society and new physical education curricula. The second part, will analysis the role of digital technology in the new Irish Junior Cycle and Senior Cycle Physical Education curriculum and discuss the implications and challenges for physical education teachers. The third part will expose the main findings of '*The Phyz project*' whose aim is to support the effective use of one mobile application which has been designed to support the enactment of the six curriculum and instructional models of the Senior Cycle Physical Education Framework in Ireland. I will finally discuss some of the new trends and pedagogies of digital technology for physical education.

A Unique Sport for Schools, Korfball

Jan Sjouke Van den Bos
International Korfball Federation

Korfball is a uniquely mixed-gender sport created and developed by a school P.E. teacher, Nico Broekhuysen. It is a sport played by hand within a rectangular pitch and both indoors and outdoors. A korfball team is made up from 8 players, four female players and four male players attempting to shoot a ball into a basket. The purposes of korfball are to score goals, to use teamwork to build up to score and to prevent opponents' scoring through effective defence (Crum 2012).The main characteristics of korfball can be described as all-round skills, cooperative play, controlled physical contact and gender equality. It has been thought that equality is key (England Korfball 2019) Korfball is the worlds only true mixed gender, spectator, and innovative team sport with the rules laid down so that both men and women have equal opportunities. In play, korfballers only directly oppose members of their own sex, therefore the game is structured to dilute advantages of height, speed or strength that would otherwise make mixed team sport impossible to achieve with any degree of equality. As a mixed team sport, korfball creates a unique social environment. Like many sports, korfball provides participants and spectators a full range of intense emotion – doing so with and against team-mates and opponents of both sexes adds an extra dimension that no other sport can offer (IKF 2019) It has been stated that gender equality is a question of fairness and justice and better gender equality in sport can contribute a better quality of life (Council of Europe 2019) Korfball is explained as the answer for co-education and the solution for a sporting world where gender inequalities are a continual controversy and the proof that mixed gender sport can indeed serve the interests of men and women equally well (Thompson & Finnigan 1990). In schools, korfball gives boys and girls opportunity to play together equally and collectively. Korfball is a competitive mixed sport that relied on cooperation. You need cooperation and communication during the game. Team work is needed where players cannot succeed unless they work together. Therefore we can say that korfball is ideal for the schools when we consider it is based on the gender equality and cooperation. The purpose of this presentation is to point out the importance of korfball for schools and give korfball introduction to the P.E. teachers.

The Ins and Outs of Multi-Use Physical Education And Sport Facilities

March L. Krotee
North Carolina State University

This presentation is designed to offer a glimpse into the important role of the teacher who is challenged to develop and deliver a “Physically Educated” and “Active and Happy kids”. It is meant to inspire a dialogue between teachers, sport educators, coaches, community leaders, administrators, and all those stakeholders concerning the status and vision for the future of physical education and sport. For the purposes of this presentation, the term physical education and sport is thought to include a comprehensive spectrum of movement delivered by teachers and associated professionals. It is evident that the growing global trends of physical inactivity, sedentary life style, poor nutrition, drug and tobacco use have become a worldwide public health epidemic. It has also been identified as a National Security Risk so much so that has been launched to reverse this trend and ensure that all students receive high quality physical education in their schools and other environs. We can provide better high quality physical education and sports opportunities for all to ensure that health equity, self-esteem, and the hopefulness of our future generations is properly nourished.

An Alternative Sport for Everyone in Formal and Non-Formal Education: Pickleball

Paul Blair
University of Trinidad and Tobago

A fun sport that combines many elements of tennis, badminton and ping-pong. Played both indoors or outdoors on a badminton-sized court and a slightly modified tennis net. Played with a paddle and a plastic ball with holes. Played as doubles or singles. According to USAPA.org, there are over 15,000 indoor and outdoor courts in the United States; and at least one location in all 50 states. Pickleball is being introduced to kids in teenagers in physical education classes in middle and high schools. And though the sport has become more competitive through the years, many players enjoy the social aspects of the game and the ability to stay active in their own towns and communities. As more retirement locations have adopted pickleball as an integrated sports activity for their population of residents, we have a seen an explosion of new court construction throughout the United States – especially in the southern states. Tennis, racquetball and ping pong players love the competitive nature of the sport and regularly participate in local, regional, and national tournaments. According to the Sports & Fitness Industry Association's (SFIA) 2016 Participant Report, there are more than 2.5 million pickleball participants in the United States. SFIA is the premier trade association for top brands, manufacturers, retailers and marketers in the American sporting goods and fitness industry and have been in existence since 1906. When playing pickleball, each player will need a pickleball paddle, which is smaller than a tennis racquet but larger than a ping-pong paddle. Originally, paddles were made only from wood, however, today's paddles have evolved dramatically and are primarily made of lightweight composite materials, including aluminum and graphite. Players will also need a net and a pickleball. The ball is unique, with holes through it like a whiffle ball. Different ball models are intended for indoor and outdoor play. Balls come in several colors, including white, yellow and green, but must be a single color to meet International Federation of Pickleball (IFP) specifications.

Using Innovative Methods in Tourism Related Studies at Schools

Iryna Skrypchenko
Prydniprovsk State University, Physical Education and Sport Culture Academy

The aim of the study is to show the possibility of using tourism in the physical education of schoolchildren. An analysis of the literature showed that children's-youth tourism is becoming increasingly popular throughout the world. In Ukraine, much attention is paid to the development of youth tourism in both school and out-of-school education. Today, it is possible to attract students to tourism and accordingly increase their physical activity with the use of innovative pedagogical technologies that are widely used in the world and Ukraine. Our studies show that the most effective are Games and relays with elements of tourism; Geocaching; Use of climbing wall; Sports orienteering; Ropes course & team building; Ropes course (tie-park). Tourism classes are aimed at improving the educational and vocational training of future citizens, spiritual education and physical development of students. All exercises can be used both in the sports playroom and on the playground or in the classroom, depending on the tasks. Many exercises have elements of competition, where everyone stands up for himself or herself for his team, as well as the mutual assistance and reciprocity that is necessary and important for tourism. In some games, the participants act individually or in groups, pursuing personal interest, in another's - collectively, defending the interests of their team. Conducting tourism classes is not possible without qualified teachers of physical education. For realization of tourist games educational institutions need to have at least a small material and technical base. It is desirable that the schools have a sufficient number of backpacks, compasses, ropes of various lengths and thicknesses, balls, skittles, baskets, pouches, boards, pads, flags, benches. Thus, the mastery of new methods by teachers of physical education will make it possible to differentiate and choose physical activities for students, take into account the level of their physical fitness and interest in different types of tourist activities.

Çocuk Fitness Atölyesi

İrfan Gülmez,
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Hareket ve Antrenman Bilimleri ABD

Çocuklara yandan bakıldığında sırtın orta kısmından başlayarak vücudun ileriye doğru bir eğri oluşturduğunu ve bunun baş ile birlikte öne doğru bittiğini fark edeceksiniz. Genel olarak, çocukların üst vücutlarının öne doğru eğilmeleri küçük "f " harfine benzetilerek "f" tipi duruş olarak ifade edilmektedir.

Bu sorunun ortaya çıkmasında sayısız neden bulunmaktadır. Örneğin; okulda uzun süre sırada öne doğru eğilerek oturmak, uzun süren sınavlarda sırt, omuz ve boyun öne eğilmiş durumda kalmak, boyun ve sırt öne eğilmiş olarak saatlerce cep telefonuna bakmak ya da oyun oynamak, tablet veya bilgisayar oyunlarında omuzlar ve baş önde pozisyonunda uzun süre kalmak olarak sıralanabilir.

Baş ve omuz önde ya da "f" tipi duruş hem genel sağlığı hem de sportif performansı olumsuz etkileyecektir. Özellikle omuzlar, boyun ve alt bel eklem ağrıları yanı sıra çocukların yaralanma riskinin artmasına neden olabilecektir. Eklemlerdeki dizilim (hizalanma) düzensizliği sportif becerilerdeki kinetik zincirde enerji sızıntılarına yol açarak performans düşüşlerine sebep olabilecektir. "f" tipi duruşun nedeni olarak; orta ve üst sırt bölgesi kaslarının yeterli kuvvete sahip olmaması ve göğüs grubu kaslarının aşırı gergin oluşuna bağlanmaktadır. Bu duruş bozukluğu "üst vücut çapraz sendrom" olarak da bilinmektedir. Bu olumsuzluğun düzeltilmesi için üst sırt kaslarının kuvvetlendirilmesi ve göğüs bölgesinde yer alan gergin pektoral grup (Pec. major, minor) kasların uzatılması veya gevşetilmesi önerilmektedir.

Çocukların "f" tipi duruş bozukluğu düzletmek için; vücut ağırlığı, ip, paralel bar, minik dambıl, tavana asılı kayış, kablo ve zincirler ve makinalarda yapılacak çekiş alıştırmaları başlıca egzersizler olarak önerilmektedir. Bu araçlar kullanılarak yapılacak yatay düzlemde (Horizantal) çekiş egzersizleri hem omuz kuşağını hem de üst sırt kasları kuvvetlendirecektir. Doğru postür elde etmek ve "f" tipi duruşla mücadele etmek için çocuklara bol bol çekiş egzersizleri, posterior grup kasların kuvvet ve stabilizasyonunun arttırılması tavsiye edilmektedir.

Uzun süre sırada oturmak, uzun süre bilgisayar sandalyesinde oturmak ve düşük fiziksel aktivite düzeyi alt ekstremitede asimetriye neden olmaktadır. Erken ergenlik sürecine giren kadın ve erkek çocuklarda "genu varum" ve "genu valgum diz", içe basmalar, taban düşüklükleri en fazla karşılaşılan postürel sorunlardır. Karın ve kalça grubu kasları zayıf, alt bel ekstansörleri ve kalça fleksörlerinin gergin olduğu yapı da; alt ekstremite çapraz sendrom

olarak bildiriliyor. Bu postürel düzensizlik üst ekstremite "f" tipinde olduğu gibi, çocukların yaralanmasına ve sportif performanslarını olumsuz etkilemesine neden olacaktır. Kalça kaslarının kuvvetsiz oluşu koşarken tek bacağın yere dengeli ve sağlam basmasına da engel olacaktır. Bu nedenle tüm spor dallarının ortak özelliği olan koşu için alt vücutta yer alan gergin kasların gevşetilmesi ve uzatılması, kuvvetsiz olan kasların da kuvvetlendirilmesi gerekmektedir. Kalça gurubu kasların; kendi vücut ağırlığı, dambıl, bar, lastik, sağlık topu gibi ek ağırlıklar yardımıyla kuvvetlendirilmesi gerekmektedir. Kuvvet egzersizleri olarak; tek ve çift bacak kalça fleksiyon ve ekstansiyon egzersizleri (Ölü Kaldırış, Çift bacak Romalı Kaldırış, Tek bacak Romalı Kaldırış vb. gibi) başlıca egzersizlerdir.

Bu bağlamda, beden eğitimi derslerinde ya da ders dışı etkinliklerde koşu temelli aktivitelerde karşılaşılan sorunların en başında çocukların büyük bir bölümünün doğru koşu tekniğine sahip olmamasıdır. Hatta bir çok çocuğun koşamadığı da başka bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır. Oysaki koşma becerisi de diğer sportif beceriler gibi ayrıca basamaklamalı olarak öğretilmesi gerekmektedir.

Koşu öğretim basamaklamasına kısaca bakıldığında kol sallama tekniği, ayak mekaniği ve koşu mekaniği olmak üzere üç anabaşlık altında toplanabilir. Kol mekaniği, yerde oturmuş olarak, makas adımda, ayakta ve tek adımda olmak üzere uygulanır. Bu farklı pozisyonlarda tekli, ikili ve sürekli kol değiştirme uygulamalarına yer verilir. Ayak mekaniklerini düzeltmek ve geliştirmek üzere duvar alıştırmalarına geçilir. Doğrusal koşu becerisi için; eller duvara dayalı, vücut 45 derecede, tek ayak yukarıda izometrik beklemeler öncelikli olarak uygulanır. Sonrasında, tek ayak yüklemeler, tekli ve üçlü ayak değiştirmeler uygulanır. Buna ek olarak; dirençli kızak (Sled) itişler, bel veya omuza bağlı 4-5m. iplerin ucundaki dirençli kızakları çekerek yapılan koşular ve sonrasında iki veya üç nokta çıkışların kullanıldığı serbest koşular gerçekleştirilmesi önerilmektedir. Aynı alıştırmalar maksimum hız ve yön değiştirme amaçlı kullanılır.

Yenilikçi Bir Pedagojik Model: Oyun Senaryolarıyla Durumsal Öğretim

Fatih Dervent[1], Nazım Nayır[1], Erhan Devrilmez[2]
[1]Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Beden eğitimi öğretmenlerinin farklı pedagojik modelleri bilmeleri ve uygulamaları, öğretim sürecinde öğretilen sporun gerçek yaşamda oynandığı hale uygun şekilde öğretilmesinde önem taşır. Geleneksel öğretimde sporlara özgü teknik, taktik ve stratejiler birbirlerinden ayrı şekilde öğretilirken Oyun Senaryolarıyla Durumsal Öğrenme Modelinde oyunun tüm öğeleri bütünsel olarak ele alınır. Durumsal oyun senaryolarında sunulan ipuçlarını kavrayan ve bunlar arasındaki ilişkiyi analiz eden öğrenciler, öğretim tasarımlarında ele alınan teknik, taktik ve stratejiyi gerçek maç koşullarının yansıtıldığı şekilde uygulamaktadır. Bu atölye çalışmasında temeli durumsal öğrenme kuramına dayanan Oyun Senaryolarıyla Durumsal Öğrenme Modelinin özellikleri, bileşenleri ve pedagojik adımları açıklanacak ve beden eğitimi derslerinde spor dallarının öğretiminde ne şekilde kullanılacağı uygulamalı olarak gösterilecektir. Atölye çalışmasının sonunda taktiksel bilgi ve taktiksel karar vermeye yönelik güncel araştırma sonuçları katılımcılarla paylaşılacaktır.

Anahtar kelimeler: *Pedagojik model, durumsal öğretim modeli, oyun senaryoları, beden eğitimi*

Oyun Alıştırmaları Modeli

Erhan Devrilmez, Mustafa Çabıtçı
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Son 25 yılda yapılan çalışmalar, beden eğitimini öğrencilere daha iyi nasıl öğretilebilir, spora katılımdan nasıl keyif alabilirler ve onların daha becerikli olmaları konusunda nasıl cesaretlendirebilir konuları üzerine odaklanmıştır (Launder ve Piltz, 2013). Alan Launder bu konuda beden eğitimi literatürüne önemli bir katkıda bulunmuştur. Bu model Alan Launder (2001) tarafından geliştirilmiştir. Modelin amacı, eğlenceli alıştırmaların yanı sıra öğrencilerin becerilerini ve taktiksel gelişimlerini sağlamaktır. Bu model oyunun kurallarında, malzemelerinde ve oyun alanında değişiklikler yaparak belirlenen spor branşının öğretilmesi beklenen teknik ve taktikleri yaş grubuna ve öğrenme düzeyine uygun hale getirmeyi hedefler. Modelin özellikleri; a) Kolaylaştırma, b) Basamaklama, c) Uyarlanmış kural, d)Uygulamada basamaklama, e) Maç uygulaması, f) Özel geri bildirim, ve h) İpucu olarak belirlenmiştir (Launder ve Piltz, 2013). Bu uygulamamızda badminton sporunda oyun alıştırmaları modelini uygulamalı olarak göreceğiz. Uygulamada temel tekniklerden kısa servis, net drop ve clear vuruşları ile taktiksel olarak rakibin uzağına tüy topu göndermek ya da rakibin backhand bölgesine yüklenmek gibi taktikleri oyun içinde kullanmayı öğreneceğiz. Örnek video için https://www.youtube.com/watch?v=whKrVPjfpTQ linkini ziyaret edebilirsiniz

Öğretim Tasarımı: Hedefle, Ölç, Öğret

Deniz Hünük, A. Gökçe Erturan
Pamukkale Üniversitesi, Spor Eğitim Grubu üyesi

Etkili ve verimli bir beden eğitimi dersinde öğrenme hedefleri (kazanımlar), öğrencinin bu hedeflere ulaşıp ulaşamadığını belirleyen ölçme yöntem ve araçları ve öğrencilerin bu hedefe ulaşabilmesini sağlayan içerik birbirleriyle uyumlu olmalıdır (Tannehill, van der Mars ve MacPhail, 2015). Öğretimsel uyum, amaçlanan çıktı davranışlar, öğretim süreçleri ve öğretimin değerlendirmesi arasında ne düzeyde eşleşme olduğudur (Cohen, 1987). Öğretimsel uyumun üç bileşeni bulunmaktadır; öğrenme hedefleri, ölçme ve öğretimin içeriği. Bu üç bileşen arasındaki ilişkinin iki yönlü olduğu kabul edilmektedir (Chen ve McNamee, 2006). Öğretimsel uyum, beden eğitimi literatüründe sınırlı çalışılmıştır, ancak yapılan çalışmalar incelendiğinde, öğretimin uyumlu biçimde tasarlandığı durumlarda öğrencilerin öğrenmeye duyduğu ilginin arttığı görülmektedir (James, 2004; James, Griffin, & Dodds, 2008).

Spor Eğitim Grubu adına gerçekleştirdiğimiz bu çalıştayda, beden eğitimi öğretmenlerinin dersini öğretime uyumlu biçimde planlamaları, yani hedef, ölçme ve içeriği uyumlu olarak nasıl tasarlamaları gerektiği ile ilgili uygulamalar yapılacaktır. Katılımcıların kendi dersleri ile ilgili şu üç soruya cevap verecek biçimde öğretim tasarımı yapmaları amaçlanmaktadır:

a) Bu derse katılan öğrencilere ne/leri kazandırmayı hedefliyorum?

b) Öğrencilerin bu kazanımlara ulaştığından nasıl emin olabilirim?

c) Öğrencilerin bu kazanımlara ulaşabilmesi için dersin içeriğini nasıl planlarım?

Kaynakça

Chen, J. Q., & McNamee, G. (2006). Strengthening early childhood teacher preparation: integrating assessment, curriculum development, and instructional practice in student teaching. Journal of Early Childhood Teacher Education, 27(2), 109-128.

Cohen, S.A. (1987). Instructional alignment: Searching for the magic bullet. Educational Researcher, 16(8), 16–20.

James, A. (January 2004). Instructional alignment: a three-step process. Teaching Elementary Physical Education, 30-32.

James, A. R., Griffin, L. L., & Dodds, P. (2008). The relationship between instructional alignment and the ecology of physical education. Journal of Teaching in Physical Education, 27(3), 308e326.

Tannehill, D., van der Mars, H., MacPhail, A. (2015). Building Effective Physical Education Programs. Burlington, USA: Jones & Barlett Learning.

Neuro-Developmental Movement Training

Emrah Demirtaş
(Personal Training)

The main focus of this study is to provide strategies and techniques that can be used to improve movement quality and movement health in children. How do we lose function, range of motion and motion quality today? The main reason for this is the lack of optimal neurodevelopment. Globally, there are studies suggesting that one third of children cannot develop optimal central nervous system function. As a result, postural and / movement dysfunction occurs in adolescent and adult populations.

With the activities we will do in the congress workshops, tips will be given on appropriate exercises to reduce the possibility of skeletal muscle system disorders in children. Some of the workshop content will be as below:

- What are the dangers awaiting our children?
- False facts: Learning to sit.
- Sleep posture
- Resting posture
- Orthopedic dilemma
- Clinical evaluation of movement quality

Beyne Enerji Veren Hareketler Ve Juggling

Osman Atılan, Serkan Toprakkazan
Terakki Vakfı Okulları, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, İstanbul

Öğrenme olgusunu etkileyen en önemli değişkenlerden birisinin hareket etmek olduğu bilimsel olarak kanıtlanmıştır. İnsan beyninin ilk gelişen bölümlerinden birisi cerebellum (beyincik) diye adlandırılan kısımdır. Hareket ile ilgili (motor etkinlikler) komutların bu kısımdan verildiği ve kontrol edildiği saptanmıştır. Uygulama; egzersiz ve beyin gücü ilişkisini kullanarak ders içi motivasyonu, odaklanmayı arttırmak ve öğrenmenin gerçekleşmesine yardımcı olmaktadır. "Beyne Enerji Veren Hareketler" uygulamasının amaca ulaşmasında temeli oluşturan egzersiz ile beraber hızlanan kan dolaşımı, beyne giden oksijen miktarını arttırarak beyin hücrelerinin daha iyi beslenmesine imkan sağlar.

Egzersizin etkisi önce kaslarda kendini gösterir. İki veya dört başlı bir kasın her kasılması ve gevşemesinde IGF adı verilen bir protein üretilir. Kaslarda üretilen IGF kan ile birlikte beyne ulaşır ve nörotransmiterlerin oluşmasını tetikler. İki beyin hücresi arasında iletişimin sağlanabilmesi için olmazsa olmaz olan bu nörotransmiterlerden bir tanesi de beyinde üretilen BDNF'dir. Düzenli egzersiz yapan kişide, BDNF düzeyi yükselir. Kaslarda üretilen IGF beyinde BDNF oluşumunu tetikler ve BDNF de öğrenme altyapısını oluştururarak iki beyin hücresinin iletişimini kolaylaştırıyor.

6–12 yaş arasında olan çocukların dikkat süresinin 5dk, yetişkinlerde ise bu sürenin 20dk olduğu gözlemlenmiştir. Bu sürelerin sonunda, göz bebeklerinin odaklanma noktalarının değiştiği ve insanlarda "iç konuşma" diye tabir edilen sürecin başlayarak dikkatin dağıldığı tespit edilmiştir.20Dakikadan fazla hareketsiz oturan öğrencilerde BDNF seviyesinde de azalmalar gözlemlenmiştir. Buna bağlı olarak; öğrencilerin 40dakika boyunca işlenen derslerde dikkatlerinin dağılmadan aralıksız ders dinlemesi ve öğrenmenin tam olarak gerçekleşmesi olası değildir. Bu bilgilere dayanarak, sabah ilk ders saatlerinde, yemek sonrası ilk derslerde, öğretmenlerin; öğrencilerde gözlemlediği ders esnasında görülen motivasyon kayıplarında, işlenen konunun zorluk derecesine göre, öğrencilerin konsantrasyonunu ve dikkat düzeyini arttırmak amacıyla öğrencilere uygulatılmıştır.

Uygulanan egzersizlerle, öğrencilerin motivasyonu artacak ve derse daha iyi konsantre olarak öğrenmeyi sürdürmeleri sağlanacaktır. Yapmış oldukları egzersizler sayesinde kan dolaşımı hızlanarak beyne giden oksijen miktarı artarak öğrenmenin artması sağlanacaktır. Öğrenci hareketleri zevk alarak yaptığı için fark etmeden öğrenecek, bunu bir mola gibi algılayarak dersin devamını daha merakla dinleyerek dikkat ve dikkat süresi artacaktır. "Dikkat" belli bir

dönem farkındalık üzerinde yetkinleştikten sonra gelişebilmektedir. Öğrenciler, hareketetmenin beyinle olan bağlantısını anladıkça farkındalıkları daha da artarak dikkat sürelerini daha iyi kontrol altında tutabilecekler ve bu da odaklanmayı tetikleyerek, ders içi performansın yükselmesine olanak tanıyacaktır; çünkü dikkat etme yetisini geliştirebilen insanlar için bir süre sonra odaklanma yetisi de doğal bir gelişim içinde kendini gösterecektir. Bu kazanımların ışığında öğrenciler, hareket etmenin öğrenme olgusu üzerindeki etkisini içselleştirerek, spor yapmanın yaşamımızdaki önemini daha iyi kavrayacak ve bunun bir hayat biçimi haline gelmesi gerektiğini iyice öğrenmiş olacaklardır.

Anahtar Kelimeler: *Beyin, Dikkat, Enerji, Koordinasyon*

Atasözleri Oyunu / Atık Maddelerden Spor Malzemesi Yapılması Bütünleştirilmiş Beden Eğitimi Uygulamaları

Ayşegül Karahan
Terakki Vakfı Okulları/Beden Eğitimi ve Spor Bölüm Başkanı

"Kapağım sende" oyunu ve atasözleri oyunu ile bütünleştirilmiş beden eğitimi uygulamalarında uygulanan oyunda atık yönetimi ile ilgili farkındalıkları gelişirken, öğrencilerin bilişsel (kognitif) alanlarını destekleyerek; verilen kavramı tanır, hatırlar, karşılaştırma yapar ve kurulan istasyonlarla, yapmış oldukları egzersizler sayesinde kan dolaşımı hızlanacak beyne giden oksijen miktarı artarak öğrenmenin artmasına atasözlerini bulmaları ve yorumlamaları sağlanmış olur.

Ülkemizde azalan doğal kaynakların korunması, atık miktarının azaltılarak çevre kirliliğinin önlenmesi ve geri dönüşüme kazandırılacak malzemelerin spor malzemesi olarak kullanılarak, topluma üretken bireyler olarak hazırlanmalarını sağlayarak geleceğe bilinçli nesiller yetiştirmek. Doğal varlıkların korunması, çevre dostu tüketim alışkanlıklarının kazandırılması ve atık yönetimi ile ilgili konularda farkındalığı arttırmak.Öğrencilerimizde bu yaşlarda tüketim yerine yeterli kullanım alışkanlıklarının gelişimine yapacağımız katkı sağlamak.Öğrencilerin hareket etme bilincini, psikomotor becerileri geliştirilerekspor yapma alışkanlıklarını kazandırmak ve spora teşvik etmek.Bu oyun öğrencilerin bilişsel (kognitif)alanlarını destekleyerek; verilen kavramı tanır, hatırlar, karşiIlaştırma yapar ve yorumlar,problemi çözer. Bunun sonucunda Atasözlerini bulur ve açıklar

- Motivasyon
- Öğrenmenin artması
- Dikkat
- Dikkat süresi
- Odaklanma
- Bilişsel süreci desteklediği
- Hareketin öğrenme olgusu üzerindeki etkisi
- Kas-sinir sistemi uyumu'nun arttırılması planlanmaktadır.

Etkinliğin Öğretim Programı İle İlişkisi: Kapağım Sende Oyunu ve Atasözleri Oyunu ile:Bütünleştirilmiş beden eğitimi uygulamalarında uygulanan oyunda atık yönetimi ile ilgili farkındalıkları gelişirken, öğrencilerin bilişsel (kognitif)alanlarını destekleyerek; verilen kavramı tanır, hatırlar, karşılaştırma yapar ve kurulan istasyonlarla,yapmış oldukları egzersizler

sayesinde kan dolaşımı hızlanacak beyne giden oksijen miktarı artarak öğrenmenin artmasına atasözlerini bulmaları ve yorumlamaları sağlanmış olur.

Etkinliğin pedagojik çıktıları: Kas-sinir sistemi uyumu öğrenciler, hareket etmenin öğrenme olgusu üzerindeki etkisini içselleştirerek, spor yapmanın yaşamımızdaki önemini daha iyi kavrayacak ve bunun bir hayat biçimi haline gelmesi gerektiğini iyice öğrenmiş olacaklardır Öğrencilerimizde bu yaşlarda tüketim yerine yeterli kullanım alışkanlıklarının gelişimine yapacağımız katkı sağlamak. Atasözleri toplum içinde doğar, gelişir ve prensipler hâlinde yaşar. Anonimdir. Bu yüzden toplumun ortak malıdır. Türk milletinin kuvvetli ahlak prensipleri bu sözlerde derin tarihî gerçekleri dile getirir. Bu tanım ve açıklamalardan hareketle, atasözlerinin geçmişten günümüze insan topluluklarının farklı deneyimleri doğrultusunda ortaya koydukları kalıplaşmış sözel öğretiler olan Atasözlerini bu oyunla; anlama ve kullanma becerisini sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Atasözleri, Oyunu, Kapağım, Sende, Oyunu*

Kare Kapmaca

Ayhan Berke
ODTÜ GV Özel Lisesi, Beden Eğitimi ve Spor Zümresi, Ankara

Eğitici oyunumuz öğrencilerin fiziksel gelişimine, işbirliği yapma, analiz yapma ve problem çözme yeteneklerini geliştirmesine yardımcı olan rekabetçi olduğu kadar da eğlencelidir. Öğrenciler iki grup halinde, sahanın diğer tarafındaki belirli (4*4 veya 5*5 lik) alanda sırayla kol bantlarını yerleştirerek kareyi tamamlamaya çalışırlar. Her seferinde bir kol bandı yerleştirebilen öğrenciler hızlı olmanın yanında oyun alanını ve rakibinin hamlesfaini analiz ederek kol bandını doğru yere koymalıdırlar. Tüm kareler tamamlandığında en çok kareyi yapan grup yarışmayı kazanır.

Anahtar Kelimeler: *Analiz etme, Çabuk karar verme, Eğitsel oyun, Hız, Problem çözme*

Disiplinlerarası Beden Eğitimi ve STEM-A

Erkin Ateş
Özel İzmir Sev İlköğretim Okulu

Etkinliğin temel amaci: Her derste beden eğitimi yapılamayabilir ancak beden eğitimi dersinde her ders yapılabilir. Beden eğitimi dersi öğrencilerin ders içindeki deneyimleriyle psikomotor, bilişsel ve efektif alanlarında gelişimini sağlayarak hayat boyu kullanacağı beceriler kazandırır. Beden eğitimi dersini fen bilimleri, matematik, mühendislik, bilişim teknolojileri ve sanatı destekleyici bir araç olarak kullanarak işitsel, görsel ve özellikle kinestetik zekaya sahip öğrencilerin de sürece katılmasını sağlayarak bu dersleri daha güçlü anlamlandırmalarını sağlamak.

Etkinliğin öğretim programi ile ilişkileri: Beden eğitimi ve spor dersi öğretim programının amacı öğrencilerin yaşamlarında kullanacakları hareket becerileri, aktif ve sağlıklı hayat becerileri, kavramları ve stratejileri ile birlikte öz yönetim becerileri, sosyal becerileri ve düşünme becerilerini de geliştirmektir. Bu amaç doğrultusunda fen, teknoloji, matematik, mühendislik ve sanat entegrasyonu ve bunların öğrenci merkezli öğretim ortamına bağlantılı uygulamasına fırsat verir. Uygulama sonrasında alınan geri bildirimler öğrencilerin beden eğitimi dersinin desteğiyle diğer disiplinlerdeki başarısını artırdığı yönündedir.

Bu çalışmayla öğrencilerde:

- Motivasyon
- Öğrenme sürecinin desteklenmesi
- Dikkat- Odaklanma
- Bilişsel sürecin desteklenmesi
- Hareketin öğrenme üzerindeki olumlu etkisi
- Takım çalışması
- Dayanıklılık
- Çabukluk
- Esneklik
- Hareketlilik
- Koordinasyon
- Kuvvet
- Ritim
- Stratejik düşünme ve planma becerilerini geliştirmektir.

Etkinliğin pedagojik çıktıları: Öğrenciler oyunla stratejik düşünerek planlama becerisini geliştirip, iş birliği ile takım olarak analiz etme ve problem çözme becerilerini geliştirir. Tüm disiplinlerin yaşamda iç içe olduğunu fark eder, aralarındaki ilişkiyi anlar. Öğrencilerin sosyal becerilerinin gelişmesi, bireysel başarının yerini takım başarısının alması, koordineli çalışma becerilerinin gelişmesi beklenmektedir.

Kongre Organizasyon Şirketi

https://www. kagestravel.com

İşbirliklerimiz

Bu kitapçıkta yer alan çalışmalar yazarlarına aittir. Kongre özet kitapçığı Türkiye Beden Eğitimi Öğretmenleri Derneği Yayınlarına aittir. Kaynak gösterilerek kullanılabilir.

ISBN: 978-605-80161-0-1